Poznań, dnia 23 maja 1931 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 22

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

414.

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 16 maja 1931 r.

w sprawie uruchomienia nowej apteki w Bydgoszczy-Szwederowo.

Na mocy § 2 Instrukcji dla Naczelnych Prezesów z dnia 31-go grudnia 1825 r., rozporządzeń okólnych Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13-go lipca 1840 roku w przedmiocie nadawania koncesyj i 5-go lipca 1894 r., udzielam aptekarzowi Bolesławowi Tarasiewiczowi koncesję na uruchomienie nowej apteki w Bydgoszczy-Szwederowo.

Wojewoda:
w z. (—) Dr. Typrowicz, Wicewojewoda.

415.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 21 maja 1931 r.

dotyczące uchylenia zarządzenia z dnia 13-go maja 1931 r. oraz zmiany zarządzenia z dnia 19 marca 1931 r. w sprawie zwalczania pryszczycy na obszarze Województwa Poznańskiego.

Uwzględniając obecny stan pryszczycy w Województwie Poznańskiem, uchylam zarządzenie z dnia 13 maja 1931 r. (Pozn. Dziennik Wojew. Nr. 21, poz. 384/31) oraz zmieniam §§ 2, 11 i 15 tut. zarządzenia z dnia 19 marca 1931 (Pozn. Dzien. Wojew. Nr. 12, poz. 240/31) w sposób następujący:

§ 1.

§ 2-gi tut. zarządzenia z dnia 19 marca 1931 (Pozn. Dzien. Wojew. Nr. 12, poz. 240/31) otrzymuje następujące brzmienie:

I. A. Do okręgu zapowietrzonego pryszczycą włączam:

1. w powiecie chodzieskim:
obszar dw. Jaktorowo;
2. w powiecie gnieźnieńskim:
gminę Świniary,
obszar dworski Grotkowo,
3. w powiecie mogileńskim:
gminę Wylatowo;
4. w powiecie obornickim:
gminę i obszar dworski Krosin;
5. w powiecie poznańskim:
gminę Główna koło Pobiedzisk,
6. w powiecie szamotulskim:
gmina i obszar dworski Dębina,
„ „ „ Lubosina,
obszar dworski Przystanki,
„ „ Pniewy Zamek;
7. w powiecie wągrowieckim:
gminę Gółka,
„ Kłodzin,
„ Łopienno,
„ Miłosławice,
„ Piastowice;
8. w powiecie wyrzyskim:
gminę Pobórka Mała,
„ Pobórka Wielka,
„ Paterek.

B. Z okręgu zapowietrzonego pryszczycą wyłączam:

1. w powiecie gnieźnieńskim:
gminę Wilkowyja;
2. w powiecie mogileńskim:
gminę Zieleń;
3. w powiecie poznańskim:
gminę Kołata;
4. w powiecie żnińskim:
gminę Białożewin,
„ Góra,
„ Marcinkowo Górne.

§ 2.

§ 11-ty tut. zarządzenia z dnia 19 marca 1931 (Pozn. Dzien. Wojew. Nr. 12, poz. 240/31) otrzymuje następujące brzmienie:

II. Do okręgu zagrożonego zarazą pryszczycy włączam:

Cały obszar powiatu: 1. Bydgoszcz (powiat i miasto), 2. Chodzież, 3. Czarnków, 4. Gniezno (powiat i miasto), 5. Inowrocław (powiat i miasto), 6. Mogilno, 7. Oborniki, 8. Poznań (powiat i miasto), 9. Strzelno, 10. Szamotuły, 11. Szubin, 12. Wągrowiec, 13. Wyrzysk, 14. Żnin.

§ 3.

§ 15-ty tut. zarządzenia z dnia 19 marca 1931 (Pozn. Dzien. Wojew. Nr. 12, poz. 240/31) otrzymuje następujące brzmienie:

a) Na obszarze powiatu: 1. Bydgoszcz (powiat i miasto), 2. Chodzież, 3. Czarnków, 4. Gniezno (powiat i miasto), 5. Inowrocław (powiat i miasto), 6. Międzychód, 7. Mogilno, 8. Oborniki, 9. Poznań (powiat i miasto), 10. Strzelno, 11. Szamo-

tuły, 12. Szubin, 13. Wągrowiec, 14. Wyrzysk, 15. Żnin — zakazuje się odbywania targów na zwierzęta racicowe z wyjątkiem targów, urządzanych przy rzeźniach publicznych przy zastosowaniu ograniczeń, przewidzianych w § 6 niniejszego zarządzenia.

b) Na obszarze powiatów: 1. Gostyń, 2. Grodzisk, 3. Jarocin, 4. Leszno, 5. Kępno, 6. Kościan, 7. Koźmin, 8. Krotoszyn, 9. Nowy Tomyśl, 10. Odolanów, 11. Ostrów, 12. Ostrzeszów, 13. Pleszew, 14. Rawicz, 15. Śmigiel, 16. Śrem, 17. Środa, 18. Wolsztyn, 19. Września — dopuści Starosta do odbywania targów na zwierzęta racicowe tylko w tych miejscowościach, w których targowiska (miejsca spędu zwierząt) zaopatrzone będą w urządzenia zabezpieczające prawidłowe przeprowadzenie nadzoru weterynaryjnego, jak również oczyszczania i odkażania.

§ 4.

Inne postanowienia powołanego na wstępie zarządzenia z dnia 19 marca 1931 r. (Pozn. Dz. Wojew. Nr. 12, poz. 240/31) pozostają nadal w mocy.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Wojewodę:
w z. (—) Dr. Typrowicz, Wicewojewoda.

416.

OGŁOSZENIE KOMISARZA WYBORCZEGO DLA IZBY PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEJ W POZNANIU

z dnia 19 maja 1931 r.

w sprawie wyboru członka do Izby Przemysłowo-Handlowej.

Po myśli § 33 statutu Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu Główna Komisja Wyborcza podaje do wiadomości, że uzupełniające wybory jednego radcy do Izby Przemysłowo-Handlowej dokonane przez Związek Banków w Polsce w myśl rozporządzenia Pana Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4 grudnia 1928 r. (Monitor Polski Nr. 284, poz. 689), powołały na przedstawiciela do Izby p. Tadeusza Adamczewskiego, Dyrektora Komunalnego Banku Kredytowego w Poznaniu.

Naczelnik Wydziału Przemysłowego:
(—) Dr. Hempowicz,
Przewodniczący Głównej Komisji Wyborczej.

417.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚMIGIELSKIEGO

z dnia 8 maja 1931 r.

o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364) i § 1, 2 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13. VIII. 1930 r. (Dz. U. 69/550), § 1 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9. XII. 1929 r. (Dz. U. 85/633) oraz art. 11 i 12 ustawy z 18. XII. 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 7 z 1920 r.), ustanawiam na powiat następujące godziny otwierania i zamykania sklepów oraz wszystkich miejsc zawodowej sprzedaży towarów.

1. Sklepy spożywcze, z wyjątkiem tych, które zajmują się wyłączną lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych, mogą być otwarte w dni powszednie od godz. 7—19-ej.

Za sklepy spożywcze uważa się jatki z mięsem i wędlinami, oraz sklepy z pieczywem, nabiałem, jajami, rybami, dziczyzną, konserwami, owocami, jarzynami, cukrem, solą, herbatą, kawą, słodyczami, jak cukierkami, czekoladami, ciastkami, piernikami i t. p. artykułami żywności, tudzież z towarami winno-kolonjalno-korzennemi.

Nadto we wszystkich gminach wiejskich i w miastach w Śmiglu i Wielichowie uznaję za sklepy spożywcze także te sklepy, które w przeważającej części zajmują się sprzedażą artykułów spożywczych.

W miejscowościach wiejskich mogą być powyższe miejsca otwarte w czasie od 1-go kwietnia do 30-go września włącznie, od godziny 7—12-tej i od godziny 14—21-ej, a w zimie od 8—20-tej.

2. Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte w dni powszednie od godz. 8-mej do godz. 18-tej, zaś w soboty i dni przedświąteczne od godziny 9-tej do godziny 21-szej.

3. W budkach i kioskach, w których sprzedaje się do spożycia wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące, oraz słodycze i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, sprzedaż może się odbywać we wszystkie dni w tygodniu w czasie od 1 kwietnia do 30 września w godzinach od 9-tej do 23-ciej a w czasie od 1 października do 31 marca włącznie od godziny 9-tej do 21-szej.

4. Sprzedaż uliczna gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych może się odbywać w dni powszednie w godzinach od 7-mej do 23-ciej, a sprzedaż uliczna wszelkich innych towarów — tylko w godzinach otwarcia odnośnych sklepów. Przez sprzedaż uliczną rozumieć należy sprzedaż dokonywaną na ulicach i placach z ruchomych miejsc sprzedaży, jak kosze, stoliki, skrzynki itp.

Sprzedaż gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych w kioskach ulicznych, w których nie sprzedaje się żadnych innych towarów, uważa się za sprzedaż uliczną.

5. Za jadłodajnie uważa się te zakłady, które, niezależnie od wymagań specjalnych, ustalonych obowiązującemi przepisami dla poszczególnych rodzajów tych zakładów, prowadzą, jako główny przedmiot handlu, sprzedaż napo-

jów i pokarmów do spożycia na miejscu i mieszczą się w oddzielnych lokalach, niepołączonych z mieszkaniami.

Jadłodajnie, do których zalicza się restauracje, cukiernie, kawiarnie, mleczarnie, piwiarnie, winiarnie, miodarnie, garkuchnie, kuchnie publiczne, bufety, szynki, traktjernie, karczmy i gospody wszystkich kategoryj przemysłowych, mogą być otwarte w dni powszednie, niedziele i dni świąteczne od godziny 7-mej do 24-tej.

Starosta Powiatowy może w poszczególnych wypadkach zezwolić, o ile warunki miejscowe będą tego wymagały, na przedłużenie czasu otwarcia jadłodajni, opłacających świadectwa I i II kategorji, poza godzinę wyżej ustaloną. Zezwolenia takie będą wydawane tylko indywidualnie i na okres czasu nie dłuższy od 1 roku.

6. Wszelkie inne sklepy i miejsca zawodowej sprzedaży, w punktach 1—5 nie wymienione, za wyjątkiem aptek, które niniejszemu zarządzeniu nie podlegają, oraz zakłady fotograficzne mogą być otwarte latem od godziny 8-mej do 18-tej, zimą od 8-mej i pół do 18-tej i pół.

Porę letnią liczy się od 1 kwietnia do 30-go września, porę zimową od 1 października do 31 marca.

7. We wigilję Bożego Narodzenia oraz we Wielką Sobotę, sklepy, wszelkie miejsca zawodowej sprzedaży oraz zakłady fotograficzne, fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte najwyżej do godz. 18-tej.

W czasie od 18 do 23 grudnia włącznie, oraz w czasie od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiego Piątku włącznie zezwala się na przedłużenie w dni powszednie czasu otwarcia wymienionych w niniejszem zarządzeniu zakładów o dwie godziny, jednakże nie dłużej, niż do godziny 21-ej.

Postanowienia ustawodawstwa ochrony pracy oraz pracy młodocianych i kobiet zachowują swą moc.

8. W niedzielę, przypadającą w czasie od 18 do 23 grudnia włącznie, oraz w Niedzielę Palmową, dozwolone jest wykonywanie handlu od godziny 13—18-tej.

9. W niedziele i dni świąteczne poza wypadkami powyżej wyszczególnionemi, zezwala się li tylko na sprzedaż detaliczną:

a) słodyczy, owoców, kwiatów i wyrobów tytoniowych w miejscach widowisk, zabaw i obchodów publicznych, odpustów, misyj i wystaw — przez cały czas ich trwania,

b) dewocjonalyj, o ile nie jest połączona ze sprzedażą innych towarów, w miejscach odpustów i misyj lub innych obchodów religijnych — przez cały czas ich trwania, wyjąwszy czas głównego nabożeństwa czyli od godziny 10-tej do 12-tej.

W niedziele i dni świąteczne mogą być otwarte — nie dłużej jednak niż przez trzy godziny — do godziny 10 przedpołudniem, mleczarnie i kwiaciarnie.

Za mleczarnie i kwiaciarnie wyżej wspomniane uważa się tylko sklepy zajmujące się sprzedażą w dom mleka i przetworów mlecznych lub sprzedażą kwiatów naturalnych z wyłączeniem wszelkich innych towarów.

10. Godziny otwarcia wszelkich miejsc sprzedaży w obrębie dworców kolejowych ustali osobne rozporządzenie ministerjalne.

11. Sprzedaży towarów w sklepach połączonych z jadłodajniami, zakładami fryzjerskiemi, kalotechnicznemi lub niepodlegającemi niniejszemu zarządzeniu, wolno dokonywać tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów tej samej gałęzi handlu, w innych godzinach miejsca sprzedaży towarów muszą być w tych sklepach i zakładach zamknięte i towary kupujących uniedostępnione.

12. Przepisy ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych nie zostają w niczem naruszone postanowieniami niniejszego zarządzenia.

13. Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia pod punktami 1 do 7 oraz 11 karani będą w drodze administracyjnej na podstawie artykułu 16 do 17 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364) grzywną do 2 000 zł i aresztem do 6-ciu tygodni lub jedną z tych kar; winni natomiast przekroczenia punktów 8 i 9 niniejszego zarządzenia karani będą w drodze sądowej na podstawie art. 18 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 7 za rok 1920) grzywną do 1 000 zł lub aresztem do 3 miesięcy.

Powyższe zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje aż do odwołania.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc obowiązującą uchwała Wydziału Powiatowego z dnia 19 marca 1924 r. (Orędownik Urzędowy Nr. 11/24).

Starosta Powiatowy: (—) T. Ciemniewski.

418.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO MOGILEŃSKIEGO

z dnia 15 maja 1931 r.

o godzinach otwierania i zamykania zakładów handlowych i niektórych przemysłowych.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364) i § 1, 2 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13. VIII. 1930 r. (Dz. U. Nr. 69, poz. 550) § 1 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z 9. XII. 1929. (Dz. U. R. P. Nr. 85/633) oraz art. 11 i 12 ustawy z 18. XII. 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 7 z 1920 r.), ustanawiam na powiat następujące godziny

otwierania i zamykania sklepów oraz wszystkich miejsc zawodowej sprzedaży towarów:

1. Sklepy spożywcze, z wyjątkiem tych, które zajmują się wyłączną lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych, mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 7 do 19-ej, w soboty i dni przedświąteczne od godz. 8—20-ej.

Za sklepy spożywcze uważa się jatki z mięsem i wędliniarnie oraz sklepy z pieczywem, nabiałem, jajami, rybami, dziczyzną, konserwami, owocami, jarzynami, cukrem, solą, herbatą, kawą, słodyczami, jak cukierkami, czekoladkami, ciastkami, piernikami i t. p. artykułami żywności, tudzież z towarami winno-kolonjalno-korzennemi.

Nadto we wszystkich gminach wiejskich i miastach Mogilnie, Trzemesznie, Pakości i Gębicach, uznaję za sklepy spożywcze także te sklepy, które w przeważającej części zajmują się sprzedażą artykułów spożywczych.

W miejscowościach wiejskich mogą być powyższe miejsca sprzedaży otwarte w czasie od 1 kwietnia do 30 września włącznie, od godz. 7-mej do godz. 12 i od godz. 14-ej do 21-ej, a w zimie od 8-mej do 20-ej.

2. Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte w dni powszednie od godz. 8-mej do godz. 18-tej, zaś w soboty i dni przedświąteczne od godziny 9-tej do godziny 21-szej.

3. W budkach i kioskach, w których sprzedaje się do spożycia wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące, oraz słodycze i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, sprzedaż może się odbywać we wszystkie dni w tygodniu w czasie od 1 kwietnia do 30 września w godzinach od 9-tej do 23-ciej a w czasie od 1 października do 31 marca włącznie od godziny 9-tej do 21-szej.

4. Sprzedaż uliczna gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych może się odbywać w dni powszednie w godzinach od 7-mej do 23-ciej, a sprzedaż uliczna wszelkich innych towarów — tylko w godzinach otwarcia odnośnych sklepów. Przez sprzedaż uliczną rozumieć należy sprzedaż dokonywaną na ulicach i placach z ruchomych miejsc sprzedaży, jak kosze, stoliki, skrzynki itp.

Sprzedaż gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych w kioskach ulicznych, w których nie sprzedaje się żadnych innych towarów, uważa się za sprzedaż uliczną.

5. Za jadłodajnie uważa się te zakłady, które, niezależnie od wymagań specjalnych, ustalonych obowiązującemi przepisami dla poszczególnych rodzajów tych zakładów, prowadzą, jako główny przedmiot handlu, sprzedaż napojów i pokarmów do spożycia na miejscu i mieszczą się w oddzielnych lokalach, niepołączonych z mieszkaniami.

Jadłodajnie, do których zalicza się restauracje, cukiernie, kawiarnie, mleczarnie, piwiarnie, winiarnie, miodarnie, garkuchnie, kuchnie publiczne, bufety, szynki, traktjernie, karczmy i gospody wszystkich kategoryj przemysłowych, mogą być otwarte w dni powszednie, niedziele i dni świąteczne od godziny 7-mej do 24-tej.

Starosta Powiatowy może w poszczególnych wypadkach zezwolić, o ile warunki miejscowe będą tego wymagały, na przedłużenie czasu otwarcia jadłodajni, opłacających świadectwa I i II kategorji, poza godzinę wyżej ustaloną. Zezwolenia takie będą wydawane tylko indywidualnie i na okres czasu nie dłuższy od 1 roku.

6. Wszelkie inne sklepy i miejsca zawodowej sprzedaży, w punktach 1—5 nie wymienione, za wyjątkiem aptek, które niniejszemu zarządzeniu nie podlegają, oraz zakłady fotograficzne mogą być otwarte latem od godziny 8-mej do 18-tej, zimą od 8-mej i pół do 18-tej i pół.

Porę letnią liczy się od 1 kwietnia do 30-go września, porę zimową od 1 października do 31 marca.

7. We wigilję Bożego Narodzenia oraz we Wielką Sobotę, sklepy, wszelkie miejsca zawodowej sprzedaży oraz zakłady fotograficzne, fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte najwyżej do godziny 18-tej.

W czasie od 18 do 23 grudnia włącznie, oraz w czasie od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiego Piątku włącznie zezwala się na przedłużenie w dni powszednie czasu otwarcia wymienionych w niniejszem zarządzeniu zakładów o dwie godziny, jednakże nie dłużej, niż do godziny 21-ej.

Postanowienia ustawodawstwa ochrony pracy oraz pracy młodocianych i kobiet zachowują swą moc t. j. ustawa z 18. XII. 1919 r., o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. Nr. 2. 1920 r.) oraz ustawa z 2. VII. 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. Nr. 65/24, poz. 626).

8. W niedzielę, przypadającą w czasie od 18 do 23 grudnia włącznie, oraz w Niedzielę Palmową, dozwolone jest wykonywanie handlu od godziny 13—18-tej.

9. W niedziele i dni świąteczne poza wypadkami powyżej wyszczególnionemi, zezwala się li tylko na sprzedaż detaliczną:

a) słodyczy, owoców, kwiatów i wyrobów tytoniowych w miejscach widowisk, zabaw i obchodów publicznych, odpustów, misyj i wystaw — przez cały czas ich trwania,

b) dewocjonalyj, o ile nie jest połączona ze sprzedażą innych towarów, w miejscach odpustów i misyj lub innych obchodów religijnych — przez cały czas ich trwania, wyjąwszy czas głównego nabożeństwa czyli od godziny 10-tej do 12-tej.

W niedziele i dni świąteczne mogą być otwarte — nie dłużej jednak niż przez trzy godziny — do godziny 10 przedpołudniem, mleczarnie i kwiaciarnie.

Za mleczarnie i kwiaciarnie wyżej wspomniane uważa się tylko sklepy, zajmujące się

sprzedażą w dom mleka i przetworów mlecznych lub sprzedażą kwiatów naturalnych z wyłączeniem wszelkich innych towarów.

10. Godziny otwarcia wszelkich miejsc sprzedaży w obrębie dworców kolejowych ustali osobne rozporządzenie ministerjalne.

11. Sprzedaży towarów w sklepach połączonych z jadłodajniami, zakładami fryzjerskiemi, kalotechnicznemi lub niepodlegającemi niniejszemu zarządzeniu, wolno dokonywać tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów tej samej gałęzi handlu.

W innych godzinach miejsca sprzedaży towarów muszą być w tych sklepach i zakładach zamknięte i towary dla kupujących uniedostępnione.

12. Przepisy ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych nie zostają w niczem naruszone postanowieniami niniejszego zarządzenia.

13. Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia pod punktami 1 do 7 oraz 11 karani będą w drodze administracyjnej na podstawie artykułu 16 i 17 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364) grzywną do 2 000 zł i aresztem do 6-ciu tygodni lub jedną z tych kar; winni natomiast przekroczenia punktów 8 i 9 niniejszego zarządzenia karani będą w drodze sądowej na podstawie art. 18 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 7 za rok 1920) grzywną do 1 000 zł lub aresztem do 3 miesięcy.

Powyższe zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje aż do odwołania.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego zarządzenia tracą moc obowiązującą uchwały Wydziału Powiatowego z dnia 6. XII. 1923 r. (Orędownik Powiatowy Nr. 100/23) z 13. I. 1925 r. (Orędownik Powiatowy Nr. 2/25) oraz z 16. IX. 1926 r. (Orędownik Powiatowy Nr. 75/26).

Starosta Powiatowy: (—) Wacław Stępiński.

419.

ZARZĄDZENIE STAROSTY GRODZKIEGO GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 7 maja 1931 r.

o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 38/28, poz. 364) i § 1, 2 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13. VIII. 1930 r. (Dz. U. Nr. 69/30, poz. 550), § 1 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9. XII. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85/29, poz. 633) oraz art. 11 i 12 ustawy z 18. XII. 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 7 z 1920 r.), ustanawiam na miasto Gniezno następujące godziny otwierania i zamykania sklepów oraz wszystkich miejsc zawodowej sprzedaży towarów:

1. Sklepy spożywcze z wyjątkiem tych, które zajmują się wyłączną lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych, mogą być otwarte w dni powszednie od godz. 7—19-tej, w soboty i dni przedświąteczne od godz. 8—20-tej.

Za sklepy spożywcze uważa się jatki z mięsem i wędliniarnie, oraz sklepy z pieczywem, nabiałem, jajami, rybami, dziczyzną, konserwami, owocami, jarzynami, cukrem, solą, herbatą, kawą, słodyczami, jak cukierkami, czekoladkami, ciastkami, piernikami i t. p. artykułami żywności, tudzież z towarami winno-kolonjalno-korzennemi.

2. Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte w d n i p o w s z e d n i e od godz. 8-mej do godz. 18-tej, zaś w soboty i dni przedświąteczne od godziny 9-tej do godziny 21-szej.

3. W budkach i kioskach, w których sprzedaje się do spożycia wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące, oraz słodycze i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, sprzedaż może się odbywać w e w s z y s t k i e d n i w t y g o d n i u w czasie od 1 kwietnia do 30 września w godzinach od 9-tej do 23-ciej a w czasie od 1 października do 31 marca włącznie od godziny 9-tej do 21-szej.

4. Sprzedaż uliczna gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych może się odbywać w d n i p o w s z e d n i e w godzinach od 7-mej do 23-ciej, a sprzedaż uliczna wszelkich innych towarów — tylko w godzinach otwarcia odnośnych sklepów. Przez sprzedaż uliczną rozumieć należy sprzedaż dokonywaną na ulicach i placach z ruchomych miejsc sprzedaży, jak kosze, stoliki, skrzynki itp.

Sprzedaż gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych w kioskach ulicznych, w których nie sprzedaje się żadnych innych towarów, uważa się za sprzedaż uliczną.

5. Za jadłodajnie uważa się te zakłady, które niezależnie od wymagań specjalnych, ustalonych obowiązującemi przepisami dla poszczególnych rodzajów tych zakładów, prowadzą, jako główny przedmiot handlu, sprzedaż napojów i pokarmów do spożycia na miejscu i mieszczą się w oddzielnych lokalach, niepołączonych z mieszkaniami.

Jadłodajnie, do których zalicza się restauracje, cukiernie, kawiarnie, mleczarnie, piwiarnie, winiarnie, miodarnie, garkuchnie, kuchnie publiczne, bufety, szynki, traktjernie, karczmy i gospody wszystkich kategoryj przemysłowych, mogą być otwarte w dni powszednie, niedziele i dni świąteczne od godz. 7-mej do 24-tej.

Starosta Grodzki może w poszczególnych wypadkach zezwolić, o ile warunki miejscowe będą tego wymagały, na przedłużenie czasu otwarcia jadłodajni, opłacających świadectwa I i II kategorji, poza godziną wyżej ustaloną. Zezwolenia takie będą wydawane tylko indywidualnie i na okres czasu nie dłuższy od 1 roku.

6. Wszelkie inne sklepy i miejsca zawodowej sprzedaży, w punktach 1—5 nie wymienione, za wyjątkiem aptek, które niniejszemu rozporządzeniu nie podlegają, oraz zakłady fotograficzne mogą być otwarte latem od godziny 8-mej do 18-tej, zimą od 8-mej i pół do 18-tej i pół.

Porę letnią liczy się od 1 kwietnia do 30-go września, porę zimową od 1 października do 31 marca.

7. We wigilję Bożego Narodzenia oraz we Wielką Sobotę, sklepy, wszelkie miejsca zawodowej sprzedaży oraz zakłady fotograficzne, fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte najwyżej do godziny 18-tej.

W czasie od 18 do 23 grudnia włącznie, oraz w czasie od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiego Piątku włącznie zezwala się na przedłużenie w dni powszednie czasu otwarcia wymienionych w niniejszem zarządzeniu zakładów o dwie godziny, jednakże nie dłużej, niż do godziny 21-ej.

Postanowienia ustawodawstwa ochrony pracy oraz pracy młodocianych i kobiet zachowują swą moc.

8. W niedzielę, przypadającą w czasie od 18 do 23 grudnia włącznie, oraz w Niedzielę Palmową, dozwolone jest wykonywanie handlu od godziny 13—18-tej.

9. W niedziele i dni świąteczne poza wypadkami powyżej wyszczególnionemi, zezwala się li tylko na sprzedaż detaliczną:

a) słodyczy, owoców, kwiatów i wyrobów tytoniowych w miejscach widowisk, zabaw i obchodów publicznych, odpustów, misyj i wystaw — przez cały czas ich trwania,

b) dewocjonalyj, o ile nie jest połączona ze sprzedażą innych towarów, w miejscach odpustów i misyj lub innych obchodów religijnych — przez cały czas ich trwania, wyjąwszy czas głównego nabożeństwa czyli od godziny 10-tej do 12-tej.

W niedziele i dni świąteczne mogą być otwarte — nie dłużej jednak niż przez trzy godziny — do godziny 10 przedpołudniem, mleczarnie i kwiaciarnie.

Za mleczarnie i kwiaciarnie wyżej wspomniane uważa się tylko sklepy, zajmujące się sprzedażą w dom mleka i przetworów mlecznych lub sprzedażą kwiatów naturalnych z wyłączeniem wszelkich innych towarów.

10. Godziny otwarcia wszelkich miejsc sprzedaży w obrębie dworców kolejowych ustali osobne rozporządzenie ministerjalne.

11. Sprzedaży towarów w sklepach połączonych z jadłodajniami, zakładami fryzjerskiemi, kalotechnicznemi lub niepodlegającemi niniejszemu zarządzeniu, wolno dokonywać tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów tej samej gałęzi handlu.

W innych godzinach miejsca sprzedaży towarów muszą być w tych sklepach i zakładach zamknięte i towary dla kupujących uniedostępnione.

12. Przepisy ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych nie zostają w niczem naruszone postanowieniami niniejszego zarządzenia.

13. Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia pod punktami 1 do 7 oraz 11 karani będą w drodze administracyjnej na podstawie art. 16 do 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364) grzywną do 2 000 zł i aresztem do 6-ciu tygodni lub jedną z tych kar; winni natomiast przekroczenia punktów 8 i 9 niniejszego zarządzenia karani będą w drodze sądowej na podstawie art. 18 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 7 za rok 1920) grzywną do 1 000 zł lub aresztem do 3 miesięcy.

Powyższe zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje aż do odwołania.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie policyjne z dnia 18 września 1922 r. w przedmiocie czasu pracy w zakładach handlowych (Orędownik Powiatu Gnieźnieńskiego Nr. 74).

Starosta Grodzki: (—) Słaby.

420.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WYRZYSKIEGO

z dnia 30 kwietnia 1931 r.

o godzinach otwierania i zamykania zakładów handlowych i niektórych przemysłowych.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364) i § 1, 2 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13. VIII. 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69/550), § 1 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9. XII. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85/633) oraz art. 11 i 12 ustawy z dnia 18. XII. 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 7 ex 1920 r.), ustanawiam na powiat następujące godziny otwierania i zamykania sklepów oraz wszystkich miejsc zawodowej sprzedaży towarów:

1. Sklepy spożywcze, z wyjątkiem tych, które zajmują się wyłączną lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych, mogą być otwarte w dni powszednie od godz. 7—19-tej, w soboty i dni przedświąteczne od godz. 8—20-tej.

Za sklepy spożywcze uważa się jatki z mięsem i wędliniarnie, oraz sklepy z pieczywem, nabiałem, jajami, rybami, dziczyzną, konserwami, owocami, jarzynami, cukrem, solą, herbatą, kawą, słodyczami, jak cukierkami, czekoladkami, ciastkami, piernikami i t. p. artykułami żywności, tudzież z towarami winno-kolonjalno-korzennemi.

Nadto we wszystkich gminach wiejskich i miastach, uznaję za sklepy spożywcze także te sklepy, które w przeważającej części zajmują się sprzedażą artykułów spożywczych.

W miejscowościach wiejskich mogą być powyższe miejsca sprzedaży otwarte w czasie od 1 kwietnia do 30 września włącznie, od godziny 7-mej do godziny 12-tej i od godziny 14-tej do 21-szej, a w zimie od 8-mej do 20-tej.

2. Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte w dni powszednie od godz. 8-ej do godz. 18-tej, zaś w soboty i dni przedświąteczne od godziny 9-tej do godziny 21-szej.

3. W budkach i kioskach, w których sprzedaje się do spożycia wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące, oraz słodycze i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, sprzedaż może się odbywać we wszystkie dni w tygodniu w czasie od 1 kwietnia do 30 września w godzinach od 9-tej do 23-ciej a w czasie od 1 października do 31 marca włącznie od godziny 9-tej do 21-szej.

4. Sprzedaż uliczna gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych może się odbywać w dni powszednie w godzinach od 7-mej do 23-ciej, a sprzedaż uliczna wszelkich innych towarów — tylko w godzinach otwarcia odnośnych sklepów. Przez sprzedaż uliczną rozumieć należy sprzedaż dokonywaną na ulicach i placach z ruchomych miejsc sprzedaży, jak kosze, stoliki, skrzynki itp.

Sprzedaż gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych w kioskach ulicznych, w których nie sprzedaje się żadnych innych towarów, uważa się za sprzedaż uliczną.

5. Za jadłodajnie uważa się te zakłady, które, niezależnie od wymagań specjalnych, ustalonych obowiązującemi przepisami dla poszczególnych rodzajów tych zakładów, prowadzą, jako główny przedmiot handlu, sprzedaż napojów i pokarmów do spożycia na miejscu i mieszczą się w oddzielnych lokalach, niepołączonych z mieszkaniami.

Jadłodajnie, do których zalicza się restauracje, cukiernie, kawiarnie, mleczarnie, piwiarnie, winiarnie, miodarnie, garkuchnie, kuchnie publiczne, bufety, szynki, traktjernie, karczmy i gospody wszystkich kategoryj przemysłowych, mogą być otwarte w dni powszednie, niedziele i dni świąteczne od godziny 7-mej do 24-tej.

Starosta Powiatowy może w poszczególnych wypadkach zezwolić, o ile warunki miejscowe będą tego wymagały, na przedłużenie czasu otwarcia jadłodajni, opłacających świadectwa I i II kategorji, poza godzinę wyżej ustaloną. Zezwolenia takie będą wydawane tylko indywidualnie i na okres czasu nie dłuższy od 1 roku.

6. Wszelkie inne sklepy i miejsca zawodowej sprzedaży, w punktach 1—5 nie wymienione, za wyjątkiem aptek, które niniejszemu zarządzeniu nie podlegają, oraz zakłady fotograficzne mogą być otwarte latem od godziny 8-mej do 18-tej, zimą od 8-mej i pół do 18-tej i pół.

Porę letnią liczy się od 1 kwietnia do 30-go września, porę zimową od 1 października do 31 marca.

7. W wigilję Bożego Narodzenia oraz w Wielką Sobotę, sklepy, wszelkie miejsca zawodowej sprzedaży oraz zakłady fotograficzne, fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte najwyżej do godziny 18-ej.

W czasie od 18 do 23 grudnia włącznie, oraz w czasie od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiego Piątku włącznie zezwala się na przedłużenie w dni powszednie czasu otwarcia wymienionych w niniejszem zarządzeniu zakładów o dwie godziny, jednakże nie dłużej, niż do godziny 21-ej.

Postanowienia ustawodawstwa ochrony pracy oraz pracy młodocianych i kobiet zachowują swą moc.

8. W niedzielę, przypadającą w czasie od 18 do 23 grudnia włącznie, oraz w Niedzielę Palmową, dozwolone jest wykonywanie handlu od godziny 13—18-tej.

9. W niedziele i dni świąteczne poza wypadkami powyżej wyszczególnionemi, zezwala się li tylko na sprzedaż detaliczną:

a) słodyczy, owoców, kwiatów i wyrobów tytoniowych w miejscach widowisk, zabaw i obchodów publicznych, odpustów, misyj i wystaw — przez cały czas ich trwania.

b) dewocjonalyj, o ile nie jest połączona ze sprzedażą innych towarów, w miejscach odpustów i misyj lub innych obchodów religijnych, przez cały czas ich trwania, wyjąwszy czas głównego nabożeństwa, czyli od godz. 10-ej do 12-ej.

W niedziele i dni świąteczne mogą być otwarte — nie dłużej jednak, niż przez trzy godziny — do godziny 10-ej przed południem, mleczarnie i kwiaciarnie.

Za mleczarnie i kwiaciarnie wyżej wspomniane uważa się tylko sklepy, zajmujące się sprzedażą w dom mleka i przetworów mlecznych lub sprzedażą kwiatów naturalnych z wyłączeniem wszelkich innych towarów.

10. Godziny otwarcia wszelkich miejsc sprzedaży w obrębie dworców kolejowych ustali osobne rozporządzenie ministerjalne.

11. Sprzedaży towarów w sklepach połączonych z jadłodajniami, zakładami fryzjerskiemi, kalotechnicznemi lub niepodlegającemi niniejszemu zarządzeniu, wolno dokonywać tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów tej samej gałęzi handlu.

W innych godzinach miejsca sprzedaży towarów muszą być w tych sklepach i zakładach zamknięte i towary dla kupujących uniedostępnione.

12. Przepisy ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych nie zostają w niczem naruszone postanowieniami niniejszego zarządzenia.

13. Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia pod punktami 1 do 7 oraz 11 karani będą w drodze administracyjnej na podstawie art. 16 i 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz.

U. R. P. Nr. 38, poz. 364) grzywną do 2 000 zł i aresztem do 6-ciu tygodni lub jedną z tych kar; winni natomiast przekroczenia punktów 8 i 9 niniejszego zarządzenia karani będą w drodze sądowej na podstawie art. 18 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 7 za rok 1920) grzywną do 1 000 zł lub aresztem do 3 miesięcy.

Powyższe zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy: (—) I. Wuyek.

421.
ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO LESZCZYŃSKIEGO

z dnia 30 kwietnia 1931 r.

o godzinach otwierania i zamykania zakładów handlowych i niektórych przemysłowych.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364) i § 1, 2 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13. VIII. 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 550), i § 1 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9. XII. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 633) oraz art. 11 i 12 ustawy z dnia 18. XII. 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 7 z 1920 r.), ustanawiam na powiat leszczyński następujące godziny otwierania i zamykania sklepów oraz wszystkich miejsc zawodowej sprzedaży towarów:

1. Sklepy spożywcze, z wyjątkiem tych, które zajmują się wyłączną lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych, mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 7—19-ej, w soboty i dni przedświąteczne od godz. 8-ej do 20-tej.

Za sklepy spożywcze uważa się jatki z mięsem i wędliniarnie, oraz sklepy z pieczywem, nabiałem, jajami, rybami, dziczyzną, konserwami, owocami, jarzynami, cukrem, solą, herbatą, kawą, słodyczami, jak cukierkami, czekoladkami, ciastkami, piernikami i t. p. artykułami żywności, tudzież z towarami winno-kolonjalno-korzennemi.

Nadto we wszystkich gminach wiejskich i w miastach: Osiecznie, Rydzynie i Święciechowie uznaję za sklepy spożywcze także te sklepy, które w przeważającej części zajmują się sprzedażą artykułów spożywczych.

W miejscowościach wiejskich mogą być powyższe miejsca sprzedaży otwarte w czasie od 1 kwietnia do 30 września włącznie, od godziny 7-mej do godziny 12-tej i od godziny 14-tej do 21-tej, a w zimie od 8-mej do 20-tej.

2. Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte w dni powszednie od godz. 8-mej do godz. 18-tej, zaś w soboty i dni przedświąteczne od godziny 9-tej do godziny 21-szej.

3. W budkach i kioskach, w których sprzedaje się do spożycia wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące, oraz słodycze i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, sprzedaż może się odbywać we wszystkie dni w tygodniu w czasie od 1 kwietnia do 30 września w godzinach od 9-tej do 23-ciej a w czasie od 1 października do 31 marca włącznie od godziny 9-tej do 21-szej.

4. Sprzedaż uliczna gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych może się odbywać w dni powszednie w godzinach od 7-mej do 23-ciej, a sprzedaż uliczna wszelkich innych towarów — tylko w godzinach otwarcia odnośnych sklepów. Przez sprzedaż uliczną rozumieć należy sprzedaż dokonywaną na ulicach i placach z ruchomych miejsc sprzedaży, jak kosze, stoliki, skrzynki itp.

Sprzedaż gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych w kioskach ulicznych, w których nie sprzedaje się żadnych innych towarów, uważa się za sprzedaż uliczną.

5. Za jadłodajnie uważa się te zakłady, które, niezależnie od wymagań specjalnych, ustalonych obowiązującemi przepisami dla poszczególnych rodzajów tych zakładów, prowadzą, jako główny przedmiot handlu, sprzedaż napojów i pokarmów do spożycia na miejscu i mieszczą się w oddzielnych lokalach, niepołączonych z mieszkaniami.

Jadłodajnie, do których zalicza się restauracje, cukiernie, kawiarnie, mleczarnie, piwiarnie, winiarnie, miodarnie, garkuchnie, kuchnie publiczne, bufety, szynki, traktjernie, karczmy i gospody wszystkich kategoryj przemysłowych, mogą być otwarte w dni powszednie, niedziele i dni świąteczne od godziny 7-mej do 24-tej.

Starosta Powiatowy może w poszczególnych wypadkach zezwolić, o ile warunki miejscowe będą tego wymagały, na przedłużenie czasu otwarcia jadłodajni, opłacających świadectwa I i II kategorji, poza godzinę wyżej ustaloną. Zezwolenia takie będą wydawane tylko indywidualnie i na okres czasu nie dłuższy od 1 roku.

6. Wszelkie inne sklepy i miejsca zawodowej sprzedaży w punktach 1—5 nie wymienione za wyjątkiem aptek, które niniejszemu zarządzeniu nie podlegają, oraz zakłady fotograficzne mogą być otwarte latem od godziny 8-mej do 18-tej, zimą od 8-mej i pół do 18-tej i pół.

Porę letnią liczy się od 1 kwietnia do 30-go września, porę zimową od 1 października do 31 marca.

7. We wigilję Bożego Narodzenia oraz we Wielką Sobotę, sklepy, wszelkie miejsca zawodowej sprzedaży oraz zakłady fotograficzne, fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte najwyżej do godziny 18-tej.

W czasie od 18 do 23 grudnia włącznie, oraz w czasie od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiego Piątku włącznie zezwala się na przedłużenie w dni powszednie czasu otwarcia wy-

mienionych w niniejszem zarządzeniu zakładów o dwie godziny, jednakże nie dłużej, niż do godziny 21-ej.

Postanowienia ustawodawstwa ochrony pracy oraz pracy młodocianych i kobiet zachowują swą moc.

8. W niedzielę, przypadającą w czasie od 18 do 23 grudnia włącznie, oraz w Niedzielę Palmową, dozwolone jest wykonywanie handlu od godziny 13—18-tej.

9. W niedziele i dni świąteczne poza wypadkami powyżej wyszczególnionemi, zezwala się li tylko na sprzedaż detaliczną:

a) słodyczy, owoców, kwiatów i wyrobów tytoniowych w miejscach widowisk, zabaw i obchodów publicznych, odpustów, misyj i wystaw — przez cały czas ich trwania,

b) dewocjonalyj, o ile nie jest połączona ze sprzedażą innych towarów, w miejscach odpustów i misyj lub innych obchodów religijnych — przez cały czas ich trwania, wyjąwszy czas głównego nabożeństwa czyli od godziny 10-tej do 12-tej.

W niedziele i dni świąteczne mogą być otwarte — nie dłużej jednak niż przez trzy godziny — do godziny 10 przedpołudniem, mleczarnie i kwiaciarnie.

Za mleczarnie i kwiaciarnie wyżej wspomniane uważa się tylko sklepy, zajmujące się sprzedażą w dom mleka i przetworów mlecznych lub sprzedażą kwiatów naturalnych z wyłączeniem wszelkich innych towarów.

10. Godziny otwarcia wszelkich miejsc sprzedaży w obrębie dworców kolejowych ustali osobne rozporządzenie ministerjalne.

11. Sprzedaży towarów w sklepach połączonych z jadłodajniami, zakładami fryzjerskiemi, kalotechnicznemi lub niepodlegającemi niniejszemu zarządzeniu, wolno dokonywać tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów tej samej gałęzi handlu.

W innych godzinach miejsca sprzedaży towarów muszą być w tych sklepach i zakładach zamknięte i towary dla kupujących uniedostępnione.

12. Przepisy ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych nie zostają w niczem naruszone postanowieniami niniejszego zarządzenia.

13. Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia pod punktami 1 do 7 oraz 11 karani będą w drodze administracyjnej na podstawie art. 16 i 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364) grzywną do 2 000 zł i aresztem do 6-ciu tygodni lub jedną z tych kar; winni natomiast przekroczenia punktów 8 i 9 niniejszego zarządzenia karani będą w drodze sądowej na podstawie art. 18 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 7 za rok 1920) grzywną do 1 000 zł lub aresztem do 3 miesięcy.

Powyższe zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje aż do odwołania.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc obowiązującą uchwała Wydziału Powiatowego z dnia 15-go listopada 1923 r. (Orędownik Powiatu Leszczyńskiego Nr. 2/24).

Starosta Powiatowy: (—) Zenkteler.

422.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 20 kwietnia 1931 r.

o godzinach otwierania i zamykania zakładów handlowych i niektórych przemysłowych dla powiatu poznańskiego.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364), i § 1, 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 13 sierpnia 1930 r. (Dz. U. 69/550), § 1 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9. XII. 1929 r. (Dz. U. 85/633), oraz art. 11 i 12 ustawy z 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 7 z 1920 r.), ustanawiam na powiat poznański następujące godziny otwierania i zamykania sklepów oraz wszystkich miejsc zawodowej sprzedaży towarów.

1. Sklepy spożywcze, z wyjątkiem tych, które zajmują się wyłączną lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 7—19-tej, w soboty i dni przedświąteczne od godziny 8—20-tej.

Za sklepy spożywcze uważa się jatki z mięsem i wędliniarnie, oraz sklepy z pieczywem, nabiałem, jajami, rybami, dziczyzną, konserwami, owocami, jarzynami, cukrem, solą, herbatą, kawą, słodyczami, jak cukierkami, czekoladkami, ciastkami, piernikami i t. p. artykułami żywności, tudzież z towarami winno-kolonjalno-korzennemi.

Nadto we wszystkich gminach wiejskich i w miastach: Pobiedziskach, Swarzędzu i Stęszewie, uznaję za sklepy spożywcze także te sklepy, które w przeważającej części zajmują się sprzedażą artykułów spożywczych.

W miejscowościach wiejskich mogą być powyższe miejsca sprzedaży otwarte w czasie od 1 kwietnia do 30 września włącznie, od godziny 7-ej do godziny 12-tej i od godziny 14-tej do 21-szej, a w zimie od 8-mej do 20-tej.

2. Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 8-mej do godziny 18-tej, zaś w soboty i dni przedświąteczne od godziny 9-tej do 21-ej.

3. W budkach i kioskach, w których sprzedaje się do spożycia wodę sodową, wody mi-

neralne i napoje chłodzące oraz słodycze i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, sprzedaż może odbywać się we wszystkie dni w tygodniu w czasie od 1 kwietnia do 30-go września w godzinach od 9-tej do 23-ciej, a w czasie od 1-go października do 31-go marca włącznie od godziny 9-tej do 21-ej.

4. Sprzedaż uliczna gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych, może się odbywać w dni powszednie w godzinach od 7-mej do 23-ej, a sprzedaż uliczna wszelkich innych towarów — tylko w godzinach otwarcia odnośnych sklepów. Przez sprzedaż uliczną rozumieć należy sprzedaż dokonywaną na ulicach i placach z ruchomych miejsc sprzedaży, jak: kosze, stoliki, skrzynki i t. p.

Sprzedaż gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych w kioskach ulicznych, w których nie sprzedaje się żadnych innych towarów, uważa się za sprzedaż uliczną.

5. Za jadłodajnie uważa się te zakłady, które niezależnie od wymagań specjalnych ustalonych obowiązującemi przepisami dla poszczególnych rodzajów tych zakładów prowadzą jako główny przedmiot handlu, sprzedaż napojów i pokarmów do spożywania na miejscu i mieszczą się w oddzielnych lokalach, niepołączonych z mieszkaniami.

Jadłodajnie, do których zalicza się restauracje, cukiernie, kawiarnie, mleczarnie, piwiarnie, winiarnie, miodarnie, garkuchnie, kuchnie publiczne, bufety, szynki, traktjernie, karczmy i gospody wszystkich kategoryj przemysłowych mogą być otwarte w dni powszednie, niedziele i dni świąteczne od godziny 7-mej do 24-tej.

Starosta Powiatowy może w poszczególnych wypadkach zezwolić, o ile warunki miejscowe będą tego wymagały na przedłużenie czasu otwarcia jadłodajni, opłacających świadectwa I i II kategorji, poza godziną wyżej ustaloną. Zezwolenia takie będą wydawane tylko indywidualnie i na okres czasu nie dłuższy od 1 roku.

6. Wszelkie inne sklepy i miejsca zawodowej sprzedaży w punktach 1—5 nie wymienione za wyjątkiem aptek, które niniejszemu zarządzeniu nie podlegają, oraz zakłady fotograficzne mogą być otwarte latem od godziny 8-mej do 18-tej, zimą od 8-mej i pół do 18-tej i pół.

Porę letnią liczy się od 1 kwietnia do 30-go września, porę zimową od 1 października do 31 marca.

7. W wigilję Bożego Narodzenia oraz we Wielką Sobotę, sklepy, wszelkie miejsca zawodowej sprzedaży oraz zakłady fotograficzne, fryzjerskie i kalotechniczne, mogą być otwarte najwyżej do godziny 18-tej.

W czasie od 18 do 23 grudnia włącznie, oraz w czasie od Wielkiego Piątku włącznie zezwala się na przedłużenie w dni powszednie czasu otwarcia wymienionych w niniejszem rozporządzeniu zakładów o dwie godziny, jednakże nie dłużej niż do godziny 21-ej.

Postanowienie ustawodawstwa ochrony pracy oraz pracy młodocianych i kobiet zachowują swą moc.

8. W niedzielę, przypadającą w czasie od 18-go do 23 grudnia włącznie, oraz w Niedzielę Palmową, dozwolone jest wykonywanie handlu od godziny 13—18-tej.

9. W niedziele i dni świąteczne poza wypadkami powyżej wyszczególnionemi zezwala się li tylko na sprzedaż detaliczną:

a) słodyczy, owoców, kwiatów i wyrobów tytoniowych w miejscach widowisk, zabaw i obchodów publicznych, odpustów, misyj i wystaw przez cały czas ich trwania,

b) dewocjonalyj, o ile nie jest połączona ze sprzedażą innych towarów, w miejscach odpustów i misyj lub innych obchodów religijnych, przez cały czas ich trwania, wyjąwszy czas głównego nabożeństwa, czyli od godz. 10-tej do 12-tej.

W niedziele i dni świąteczne mogą być otwarte — nie dłużej jednak niż przez trzy godziny — do godziny 10-tej przedpołudniem, — mleczarnie i kwiaciarnie.

Za mleczarnie i kwiaciarnie wyżej wspomniane uważa się tylko sklepy, zajmujące się sprzedażą w domu mleka i przetworów mlecznych lub sprzedażą kwiatów naturalnych z wyłączeniem wszelkich innych towarów.

10. Godziny otwarcia wszelkich miejsc sprzedaży w obrębie dworców kolejowych ustali osobne rozporządzenie ministerjalne.

11. Sprzedaży towarów w sklepach połączonych z jadłodajniami, zakładami fryzjerskimi, kalotechnicznemi lub niepodlegającemi niniejszemu zarządzeniu, wolno dokonywać tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów tej samej gałęzi handlu.

W innych godzinach miejsca sprzedaży towarów muszą być w tych sklepach i zakładach zamknięte i towary dla kupujących uniedostępnione.

12. Przepisy ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych nie zostają w niczem naruszone postanowieniami niniejszego zarządzenia.

13. Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia pod punktami 1 do 7 oraz 11 karani będą w drodze administracyjnej na podstawie artykułu 16 i 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 364), grzywną do 2 000 zł i aresztem do 6-ciu tygodni lub jedną z tych kar; winni natomiast przekroczenia punktów 8 i 9 niniejszego zarządzenia karani będą w drodze sądowej na podstawie art. 13 ustawy z dnia 18-go grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 7 r. 1920) grzywną do 1 000 zł lub aresztem do 3 miesięcy.

Powyższe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje aż do odwołania

z tem, że z tą chwilą tut. rozporz. z 26 stycznia 1931 r. l. dz.: 760/31-III. traci moc obowiązującą.

Starosta Powiatowy: (—) Dr. Jerzykowski.

423.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 7 maja 1931 r.

o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 364), i § 1, 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 13 sierpnia 1930 r. (Dz. U. 69/550), § 1 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9. XII. 1929 r. (Dz. U. 85/633), oraz art. 11 i 12 ustawy z 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 7 z 1920 r.), ustanawiam na powiat gnieźnieński następujące godziny otwierania i zamykania sklepów oraz wszystkich miejsc zawodowej sprzedaży towarów:

1. Sklepy spożywcze, z wyjątkiem tych, które zajmują się wyłączną lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 7—19-tej, w soboty i dni przedświąteczne od godziny 8—20-tej.

Za sklepy spożywcze uważa się jatki z mięsem i wędliniarnie, oraz sklepy z pieczywem, nabiałem, jajami, rybami, dziczyzną, konserwami, owocami, jarzynami, cukrem, solą, herbatą, kawą, słodyczami, jak cukierkami, czekoladkami, ciastkami, piernikami i t. p. artykułami żywności, tudzież z towarami winno-kolonialno-korzennemi.

Nadto we wszystkich gminach wiejskich i w miastach: Kłecko, Witkowo, Czerniejewo i Powidz uznaję za sklepy spożywcze także te sklepy, które w przeważającej części zajmują się sprzedażą artykułów spożywczych.

W miejscowościach wiejskich mogą być powyższe miejsca sprzedaży otwarte w czasie od 1 kwietnia do 30 września włącznie, od godziny 7-ej do godziny 12-tej i od godziny 14-tej do 21-szej, a w zimie od 8-mej do 20-tej.

2. Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 8-mej do godziny 18-tej, zaś w soboty i dni przedświąteczne od godziny 9-tej do 21-ej.

3. W budkach i kioskach, w których sprzedaje się do spożycia wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące oraz słodycze i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, sprzedaż może odbywać się we wszystkie dni w tygodniu w czasie od 1 kwietnia do 30-go września w godzinach od 9-tej do 23-ciej, a w czasie od 1-go października do 31-go marca włącznie od godziny 9-tej do 21-ej.

4. Sprzedaż uliczna gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych, może się odbywać w dni powszednie w godzinach od 7-mej do 23-ej, a sprzedaż uliczna wszelkich innych towarów — tylko w godzinach otwarcia odnośnych sklepów. Przez sprzedaż uliczną rozumieć należy sprzedaż dokonywaną na ulicach i placach z ruchomych miejsc sprzedaży, jak: kosze, stoliki, skrzynki i t. p.

Sprzedaż gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych w kioskach ulicznych, w których nie sprzedaje się żadnych innych towarów, uważa się za sprzedaż uliczną.

5. Za jadłodajnie uważa się te zakłady, które niezależnie od wymagań specjalnych ustalonych obowiązującemi przepisami dla poszczególnych rodzajów tych zakładów prowadzą jako główny przedmiot handlu, sprzedaż napojów i pokarmów do spożycia na miejscu i mieszczą się w oddzielnych lokalach, niepołączonych z mieszkaniami.

Jadłodajnie, do których zalicza się restauracje, cukiernie, kawiarnie, mleczarnie, piwiarnie, winiarnie, miodarnie, garkuchnie, kuchnie publiczne, bufety, szynki, traktjernie, karczmy i gospody wszystkich kategoryj przemysłowych mogą być otwarte w dni powszednie, niedziele i dni świąteczne od godziny 7-mej do 24-tej.

Starosta Powiatowy może w poszczególnych wypadkach zezwolić, o ile warunki miejscowe będą tego wymagały na przedłużenie czasu otwarcia jadłodajni, opłacających świadectwa I i II kategorji, poza godzinę wyżej ustaloną. Zezwolenia takie będą wydawane tylko indywidualnie i na okres czasu nie dłuższy od 1 roku.

6. Wszelkie inne sklepy i miejsca zawodowej sprzedaży w punktach 1—5 nie wymienione za wyjątkiem aptek, które niniejszemu zarządzeniu nie podlegają, oraz zakłady fotograficzne mogą być otwarte latem od godziny 8-mej do 18-tej, zimą od 8-mej i pół do 18-tej i pół.

Porę letnią liczy się od 1 kwietnia do 30-go września, porę zimową od 1 października do 31 marca.

7. W wigilję Bożego Narodzenia oraz we Wielką Sobotę, sklepy, wszelkie miejsca zawodowej sprzedaży oraz zakłady fotograficzne, fryzjerskie i kalotechniczne, mogą być otwarte najwyżej do godziny 18-tej.

W czasie od 18 do 23 grudnia włącznie, oraz w czasie od Wielkiego Piątku włącznie zezwala się na przedłużenie w dni powszednie czasu otwarcia wymienionych w niniejszem rozporządzeniu zakładów o dwie godziny, jednakże nie dłużej niż do godziny 21-ej.

Postanowienie ustawodawstwa ochrony pracy oraz pracy młodocianych i kobiet zachowują swą moc.

8. W niedzielę, przypadającą w czasie od 18-go do 23 grudnia włącznie, oraz w Niedzielę Palmową, dozwolone jest wykonywanie handlu od godziny 13—18-tej.

9. W niedziele i dni świąteczne poza wypadkami powyżej wyszczególnionemi zezwala się li tylko na sprzedaż detaliczną:

a) słodyczy, owoców, kwiatów i wyrobów tytoniowych w miejscach widowisk, zabaw i obchodów publicznych, odpustów, misyj i wystaw przez cały czas ich trwania,

b) dewocjonalyj, o ile nie jest połączona ze sprzedażą innych towarów, w miejscach odpustów i misyj lub innych obchodów religijnych, przez cały czas ich trwania, wyjąwszy czas głównego nabożeństwa, czyli od godz. 10-tej do 12-tej.

W niedziele i dni świąteczne mogą być otwarte — nie dłużej jednak niż przez trzy godziny — do godziny 10-tej przedpołudniem, -- mleczarnie i kwiaciarnie.

Za mleczarnie i kwiaciarnie wyżej wspomniane uważa się tylko sklepy, zajmujące się sprzedażą w dom mleka i przetworów mlecznych lub sprzedażą kwiatów naturalnych z wyłączeniem wszelkich innych towarów.

10. Godziny otwarcia wszelkich miejsc sprzedaży w obrębie dworców kolejowych ustali osobne rozporządzenie ministerjalne.

11. Sprzedaży towarów w sklepach połączonych z jadłodajniami, zakładami fryzjerskimi, kalotechnicznemi lub niepodlegającemi niniejszemu zarządzeniu, wolno dokonywać tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów tej samej gałęzi handlu.

W innych godzinach miejsca sprzedaży towarów muszą być w tych sklepach i zakładach zamknięte i towary dla kupujących uniedostępnione.

12. Przepisy ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych nie zostają w niczem naruszone postanowieniami niniejszego zarządzenia.

13. Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia pod punktami 1 do 7 oraz 11 karani będą w drodze administracyjnej na podstawie artykułu 16 i 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364), grzywną do 2 000 zł i aresztem do 6-ciu tygodni lub jedną z tych kar; winni natomiast przekroczenia punktów 8 i 9 niniejszego zarządzenia karani będą w drodze sądowej na podstawie art. 18 ustawy z dnia 18-go grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 7 r. 1920) grzywną do 1 000 zł lub aresztem do 3 miesięcy.

Powyższe zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje aż do odwołania.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie policyjne z dnia 18 wrzenśia 1922 r. w przedmiocie czasu pracy w zakładach handlowych (Orędownik Powiatu Gnieźnieńskiego 74/22 r.) i uchwała Wydziału Powiatowego w Witkowie z dnia 5 listopada 1923 r. w sprawie otwierania i zamykania przedsiębiorstw handlowych (Orędownik Urzęd. pow. witkowskiego Nr. 95/23).

Starosta Powiatowy: (—) Słaby.

424.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO OSTRZESZOWSKIEGO

z dnia 7 maja 1931 r.

o godzinach otwierania i zamykania zakładów handlowych i niektórych przemysłowych w powiecie ostrzeszowskim.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364), i § 1, 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 13 sierpnia 1930 r. (Dz. U. 69/550), § 1 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9. XII. 1929 r. (Dz. U. 85/633), oraz art. 11 i 12 ustawy z 28-go grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 7 z 1920 r.), ustanawiam na powiat ostrzeszowski następujące godziny otwierania i zamykania sklepów, oraz wszystkich miejsc zawodowej sprzedaży towarów:

1. Sklepy spożywcze, z wyjątkiem tych, które zajmują się wyłączną lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 7—19-tej, w soboty i dni przedświąteczne od godziny 8—20-tej.

Za sklepy spożywcze uważa się jatki z mięsem i wędliniarnie, oraz sklepy z pieczywem, nabiałem, jajami, rybami, dziczyzną, konserwami, owocami, jarzynami, cukrem, solą, herbatą, kawą, słodyczami, jak cukierkami, czekoladkami, ciastkami, piernikami i t. p. artykułami żywności, tudzież z towarami winno-kolonjalno-korzennemi.

Nadto we wszystkich gminach wiejskich i w miastach: w Ostrzeszowie, Grabowie i Mikstacie, uznaję za sklepy, spożywcze takie sklepy, które w przeważnej części zajmują się sprzedażą artykułów spożywczych.

W miejscowościach wiejskich mogą być powyższe miejsca sprzedaży otwarte w czasie od 1 kwietnia do 30 września włącznie, od godziny 7-ej do godziny 12-tej i od godziny 14-tej do 21-szej, a w zimie od 8-mej do 20-tej.

2. Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 9-tej do godziny 19-tej, zaś w soboty i dni przedświąteczne od godziny 9-tej do 21-ej.

3. W budkach i kioskach, w których sprzedaje się do spożycia wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące oraz słodycze i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, sprzedaż może odbywać się we

wszystkie dni w tygodniu w czasie od 1 kwietnia do 30-go września w godzinach od 9-tej do 23-ciej, a w czasie od 1-go października do 31-go marca włącznie od godziny 9-tej do 21-ej.

4. Sprzedaż uliczna gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych, może się odbywać w dni powszednie w godzinach od 7-mej do 23-ej, a sprzedaż uliczna wszelkich innych towarów — tylko w godzinach otwarcia odnośnych sklepów. Przez sprzedaż uliczną rozumieć należy sprzedaż dokonywaną na ulicach i placach z ruchomych miejsc sprzedaży, jak: kosze, stoliki, skrzynki i t. p.

Sprzedaż gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych w kioskach ulicznych, w których nie sprzedaje się żadnych innych towarów, uważa się za sprzedaż uliczną.

5. Za jadłodajnie uważa się te zakłady, które niezależnie od wymagań specjalnych ustalonych obowiązującemi przepisami dla poszczególnych rodzajów tych zakładów prowadzą jako główny przedmiot handlu, sprzedaż napojów i pokarmów do spożycia na miejscu i mieszczą się w oddzielnych lokalach, niepołączonych z mieszkaniami.

Jadłodajnie, do których zalicza się restauracje, cukiernie, kawiarnie, mleczarnie, piwiarnie, winiarnie, miodarnie, garkuchnie, kuchnie publiczne, bufety, szynki, traktjernie, karczmy i gospody wszystkich kategoryj przemysłowych mogą być otwarte w dni powszednie, niedziele i dni świąteczne od godziny 7-mej do 24-tej.

Starosta Powiatowy może w poszczególnych wypadkach zezwolić, o ile warunki miejscowe będą tego wymagały na przedłużenie czasu otwarcia jadłodajni, opłacających świadectwa I i II kategorji, poza godziną wyżej ustaloną. Zezwolenia takie będą wydawane tylko indywidualnie i na okres czasu nie dłuższy od 1 roku.

6. Wszelkie inne sklepy i miejsca zawodowej sprzedaży w punktach 1—5 nie wymienione za wyjątkiem aptek, które niniejszemu zarządzeniu nie podlegają, oraz zakłady fotograficzne mogą być otwarte latem od godziny 8-mej do 18-tej, zimą od 8-mej i pół do 18-tej i pół.

Porę letnią liczy się od 1 kwietnia do 30-go września, porę zimową od 1 października do 31 marca.

W czasie od 18 do 23 grudnia włącznie, oraz w czasie od Wielkiego Piątku włącznie zezwala się na przedłużenie w dni powszednie czasu otwarcia wymienionych w niniejszem zarządzeniu zakładów o dwie godziny, jednakże nie dłużej niż do godziny 21-ej.

7. W wigilję Bożego Narodzenia oraz we Wielką Sobotę, sklepy, wszelkie miejsca zawodowej sprzedaży oraz zakłady fotograficzne, fryzjerskie i kalotechniczne, mogą być otwarte najwyżej do godziny 18-tej.

Postanowienie ustawodawstwa ochrony pracy oraz pracy młodocianych i kobiet zachowują swą moc.

8. W niedzielę, przypadającą w czasie od 18-go do 23 grudnia włącznie, oraz w Niedzielę Palmową, dozwolone jest wykonywanie handlu od godziny 13—18-tej.

9. W niedziele i dni świąteczne poza wypadkami powyżej wyszczególnionemi zezwala się li tylko na sprzedaż detaliczną:

a) słodyczy, owoców, kwiatów i wyrobów tytoniowych w miejscach widowisk, zabaw i obchodów publicznych, odpustów, misyj i wystaw przez cały czas ich trwania,

b) dewocjonalyj, o ile nie jest połączona ze sprzedażą innych towarów, w miejscach odpustów i misyj lub innych obchodów religijnych, przez cały czas ich trwania, wyjąwszy czas głównego nabożeństwa, czyli od godz. 10-tej do 12-tej.

W niedziele i dni świąteczne mogą być otwarte — nie dłużej jednak niż przez trzy godziny — do godziny 10-tej przedpołudniem, — mleczarnie i kwiaciarnie.

Za mleczarnie i kwiaciarnie wyżej wspomniane uważa się tylko sklepy, zajmujące się sprzedażą w dom mleka i przetworów mlecznych lub sprzedażą kwiatów naturalnych z wyłączeniem wszelkich innych towarów.

10. Godziny otwarcia wszelkich miejsc sprzedaży w obrębie dworców kolejowych ustali osobne rozporządzenie ministerjalne.

11. Sprzedaży towarów w sklepach połączonych z jadłodajniami, zakładami fryzjerskimi, kalotechnicznemi lub niepodlegającemi niniejszemu zarządzeniu, wolno dokonywać tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów tej samej gałęzi handlu.

W innych godzinach miejsca sprzedaży towarów muszą być w tych sklepach i zakładach zamknięte i towary dla kupujących uniedostępnione.

12. Przepisy ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych nie zostają w niczem naruszone postanowieniami niniejszego zarządzenia.

13. Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia pod punktami 1 do 7 oraz 11 karani będą w drodze administracyjnej na podstawie artykułu 16 i 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364), grzywną do 2 000 zł i aresztem do 6-ciu tygodni lub jedną z tych kar; winni natomiast przekroczenia punktów 8 i 9 niniejszego zarządzenia karani będą w drodze sądowej na podstawie art. 18 ustawy z dnia 18-go grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 7 r. 1920) grzywną do 1 000 zł lub aresztem do 3 miesięcy.

Powyższe zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje aż do odwołania.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego zarządzenia, traci moc obowiązującą zarządzenie Starostwa z dnia 20 lutego 1931 r. (Orędownik Powiatowy Nr. 7).

(—) Zenkteler,
Kierownik Starostwa Powiatowego.

425.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GOSTYŃSKIEGO

z dnia 4 maja 1931 r.

w przedmiocie zwalczania zarazy i pomoru świń.

Z powodu stwierdzenia zarazy i pomoru świń w zagrodzie gospodarza Jana Jędrzejczaka w Wycisłowie zarządzam na podstawie art. 26 i 27 rozp. Pana Prezydenta Rzplitej z dn. 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) i § 356 rozp. wykon. Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) oraz rozp. Woj. Pozn. z dnia 11 lutego 1930 r. (Pozn. Dzien. Wojew. Nr. 10/30, poz. 66), co następuje:

§ 1.

Zagrodę Jana Jędrzejczaka w Wycisłowie uznaję jako zapowietrzoną pomorem i zarazą świń.

§ 2.

Wywóz i wprowadzanie świń z miejscowości wymienionej w § 1 jest bez każdorazowego mojego zezwolenia zakazany.

§ 3.

Przy drogach wiodących do miejscowości wyszczególnionej powyżej należy umieścić tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza, Pomór świń".

§ 4.

Przekroczenia powyższego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą podług rozdziału VII powołanego na wstępie rozp. Prez. Rzplitej, to jest aresztem do 6 tygodni lub grzywną do 1000 złotych.

Starosta Powiatowy: (—) M. Korniak.

426.

KOMUNIKAT PAŃSTWOWEGO BANKU ROLNEGO

z dnia 6 maja 1931 r.

dla osadników rentowych Województwa Poznańskiego.

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26. XI. 1930 r. (Dz. Ust. Nr. 87 z dn. 11. XII. 1930 r.) oraz na podstawie polecenia Pana Ministra Reform Rolnych Państwowy Bank Rolny, jako administrator i likwidator rent przejętych po b. niemieckich instytucjach osadniczych i finansowych, uprawniony jest do stosowania ulg przy spłatach zaległych do 1. IV. 1930 r. należności rentowych i rozkładania takowych na terminy spłaty do lat 15, względnie odraczania spłaty na okres nieprzekraczający wyżej podanego terminu.

Od rozłożonych wzgl. odroczonych zaległych należności rentowych, Bank pobierać będzie odsetki w wysokości 4% w stosunku rocznym.

Państwowy Bank Rolny chcąc pójść zainteresowanym osadnikom jaknajdalej na rękę, ułatwić im pracę związaną z pisaniem próśb i przyspieszyć bieg załatwiania — ustalił wzór podania. Wzór ten zostanie wydrukowany i rozesłany w najbliższym czasie pp. Wójtom, u których pp. Sołtysi będą mogli otrzymać odpowiednią ilość druków, celem rozdania ich między osadników podległych im gmin. Podanie takie winno być czytelnie i szczegółowo wypełnione, zaopatrzone w własnoręczny podpis właściciela osady, potwierdzony przez właściwego sołtysa. Właściciele kilku osad winni dla każdej osady złożyć osobne podanie. Zwraca się uwagę, że w podaniu należy bezwzględnie podać Nr. konta osady, który uwidoczniony został w nagłówku doręczonych poszczególnym osadnikom nakazach płatniczych, wynika on również z każdego innego pisma Państwowego Banku Rolnego. Podanie numeru konta wobec dużej ilości podań, dla przyspieszenia załatwienia — jest koniecznem. Każdy wniosek winien być zaopinjowany przez właściwe Starostwo Powiatowe. Podania składane przez osoby trzecie będą rozpatrywane tylko, o ile dołączone zostanie równocześnie pisemne pełnomocnictwo należycie wystawione i ostemplowane.

Podania o rozłożenie wzgl. odroczenie zaległych należności rentowych należy wnosić do Państwowego Banku Rolnego, Oddział w Poznaniu, najpóźniej do dnia 30 listopada 1931 r. Po upływie tego terminu, żadne podania nie będą uwzględniane i zaległa należność rentowa będzie ściągnięta przymusowo w trybie przewidzianym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 22. III. 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji, przyczem w razie nieściągalności — Bank zarządzi ściągnięcie drogą licytacji osad przez Sądy Grodzkie.

Podania wniesione po ogłoszeniu komunikatu w nieprzepisanej formie nie będą rozpatrywane i będą uważane jako niewniesione.

Państwowy Bank Rolny załatwiać będzie wniesione podania, zawiadamiając proszących o swem postępowaniu. Odwołania przeciw postanowieniom P. B. R. zgodnie z § 83 rozporządzenia P. R. z dn. 23. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38/28, poz. 341) o postępowaniu administracyjnem mogą być wnoszone do Ministerstwa i rozpatrywane będą przez Ministerstwo, o ile wniesione będą do właściwego Oddziału Państwowego Banku Rolnego w ciągu 14 dni od doręczenia postanowienia Banku o załatwieniu podania. Po upływie powyższego czasokresu odwołania jako przedawnione nie będą rozpatrywane i będą zwracane.

Zaznacza się, że ulgi mogą być udzielane lub nieudzielane według wolnego uznania Państwowego Banku Rolnego, bez podania motywów.

Państwowy Bank Rolny, Oddział w Poznaniu.

* * *

Pisać czytelnie.

. . . .
imię, nazwisko

. . . .
miejsce zamieszkania, poczta

nazwa osady . . . . . . Nr. . . . powiat . . . . .

księga wieczysta . . . . tom . . . wyk. l. . . . .

Nr. konta osady . . . . . obszar . . . . . . ha.

Nieruchomość tę nabyłem dn. . . . .

od p. . . . . i użytkuję ją sam —

wydzierżawiłem p. . . . . kontraktem

dzierżawnym z dn. . . . . na lat . . .

. . . ., dnia . . . . 1931 r.

Do
Państwowego Banku Rolnego
Oddział
w Poznaniu

przez
Starostwo Powiatowe
. . . .

Państwowemu Bankowi Rolnemu w Poznaniu zalegam z zapłatą rat renty wzgl. hipotek.

Powołując się na rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 26. XI. 1930 r. (Dz. Ust. Nr. 87/30, poz. 681) w sprawie ulg przy spłacie zaległych rent — proszę o rozłożenie zaległości, płatnych do 1 kwietnia 1930 r. na raty na lat . . . . . .
Prośbę moją następująco

Uzasadniam:

Ze względu na przytoczone okoliczności, proszę o przyznanie ulg, o których jest mowa w wyżej podanem rozporządzeniu Rady Ministrów.

Zaległości rentowe, które ustali P. B. R. na dzień 1 kwietnia 1930 r. według swych ksiąg, uznaję jako swój bezsporny dług wobec Skarbu Państwa i w razie uwzględnienia prośby mej i przyznania ulg, przewidzianych rozp. Rady Ministrów z dn. 26. XI. 1930 r., zobowiązuję się opłacać procenty od zaległych pretensyj w wysokości 4%, licząc od dnia 1 kwietnia 1930. Zaległe pretensje wraz z procentami jak wyżej zobowiązuję się spłacać ratami w sposób i na warunkach, jakie ustali P. B. R. i wyłączając wobec przyjęcia nowego terminu spłaty przedawnienie zaległych rat.

Uznaję, że ulgi nie naruszają w niczem postanowień i rygorów, wypływających z umów rentowych i uzupełnień (dodatków) do nich, tudzież z nakazu płatniczego (obliczenia zwaloryzowanej renty) Państwowego Banku Rolnego, dalej, że niespłacona część zaległości choćby nowo ustalony termin płatności jeszcze nie zapadł — jest natychmiast płatną, w razie:

1. niezapłacenia w wyznaczonym terminie nawet 1-szej raty,
2. częściowej lub całkowitej sprzedaży osady,
3. zarządzenia przymusowego przetargu nieruchomości.

. . . .
Własnoręczny podpis właściciela osady.

*

Powyższe uzasadnienie i dane polegają na prawdzie.

. . . . dnia . . . . 1931 r.
(pieczątka) Wójt:
(—) podpis.

Stwierdzam, że powyższy podpis złożył w mojej obecności, osobiście mi znany p. . . . . .
Podpis ten uwierzytelniam niniejszem.

. . . ., dnia . . . . 1931 r.
(pieczątka) Sołtys:
(—) podpis.

*

Starostwo Powiatowe
. . . ., dnia . . . 1931.
dz. . . . . ./. . .
Widziałem wniosek petenta.
. . . .

427.

OGŁOSZENIE PREZYDENTA MIASTA GNIEZNA

z dnia 29 kwietnia 1931 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszem p. Wojciecha Łakomego, urodzonego dnia 11 kwietnia 1890 r. w Powidzu, dawniej zamieszkałego w Gnieźnie przy ul. Szpitalnej Nr. 3, a obecnie niewiadomego miejsca zamieszkania — że w Biurze Prezydenta miasta Gniezna, ratusz, pokój Nr. 6, jest złożony dla niego nakaz karny Prezydenta miasta Gniezna z dnia 14 kwietnia 1931 r. Nr. 404/31-K.

Prezydent Miasta: (—) L. Barciszewski.

428.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 6 maja 1931 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca

1928 o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszem p. Jana Głucha, urodzonego 15 kwietnia 1905 r w Jawożnie, o nieznanem obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowem Międzychodzkiem, pokój Nr. 9 jest złożony dla niego nakaz karny l. rej. 109/31-K. z dnia 8 kwietnia 1931 r.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Dr. Put.

429.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO SZUBIŃSKIEGO

z dnia 30 kwietnia 1931 r.

w sprawie doręczenia orzeczenia karno-administracyjnego.

Na podstawie przepisu art. 24 ust. 3 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), zawiadamia się, że w Starostwie Powiatowem w Szubinie, pokój Nr. 6 jest do odebrania orzeczenie karno - administracyjne z dnia 3 września 1930 r. tut. Starostwa, adresowane na nazwisko: Kaźmierczak Hieronim, ostatnio zamieszkały w Bydgoszczy przy ul. Kujawskiej 41, którego obecne miejsce pobytu jest nieznane.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu 2-go ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Schmidt.

430.

OGŁOSZENIE PREZYDENTA M. GNIEZNA

z dnia 29 kwietnia 1931 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszem Orzałkiewiczową Antoninę, urodzoną dnia 8 lipca 1899 r. w Kaliszu, dawniej zamieszkałą w Gnieźnie przy Zielonym Rynku 12, a obecnie niewiadomego miejsca zamieszkania — że w Biurze Prezydenta miasta Gniezna, ratusz, pokój Nr. 6, jest złożony dla niej nakaz karny Prezydenta miasta Gniezna z dnia 14 kwietnia 1931 r. Nr. 379/31-K.

Prezydent miasta: (—) L. Barciszewski.

431.

STATUT MIEJSCOWY

dotyczący utworzenia obowiązkowej straży pożarnej w mieście Rakoniewicach, wydany rozporządzeniem p. Wojewody z dnia 29-go stycznia 1923 r. i 12 czerwca 1930 r. Poznański Dziennik Wojewódzki Nr. 8/30 z dnia 24 lutego 1923 r. i 5 lipca 1930 r.

I. Ogólne postanowienia.

§ 1.

Na podstawie ustawy z dnia 21 grudnia 1904 r. (Zb. ust. pr. str. 291), upoważniającej władze policyjne do wydawania policyjnych rozporządzeń w przedmiocie udzielenia pomocy przy gaszeniu pożarów oraz zarządzenia i instrukcji wykonawczej z dnia 7 marca 1905 r. wydanej do tejże ustawy, zorganizowaną zostaje w mieście Rakoniewicach obowiązkowa straż pożarna, która wspólnie z miejscową, urzędowo uznaną Ochotniczą Strażą Pożarną obowiązana jest do czynnej współpracy przy gaszeniu pożarów.

§ 2.

Służba przy obowiązkowej straży pożarnej obowiązuje:

I. a) do punktualnego stawiania się i czynnej współpracy przy każdym pożarze, który wybuchnie w mieście, zarządzonych ćwiczeniach strażackich oraz przeglądach i rewizjach straży;

b) do punktualnego dostarczania zaprzęgu do każdego pożaru w mieście oraz na zarządzone ćwiczenia, przeglądy i rewizje straży.

II. Obowiązek służby przy obowiązkowej straży pożarnej przewiduje również przyjęcie stanowiska kierowniczego w straży na przeciąg trzech lat.

§ 3.

Do służby przy obowiązkowej straży pożarnej (§ 2) obowiązani są wszyscy mieszkańcy płci męskiej od 18-go do 50-go roku życia, o ile posiadają obywatelskie prawa honorowe i o ile nie byli karani za czyny karygodne z powodu chęci zysku, nieobyczajności, targnięcia się na życie ludzkie i podpalenia więzieniem od trzech miesięcy i wyżej.

Zastępstwo jest niedopuszczalne.

§ 4.

Uwolnieni od obowiązku gaszenia pożaru w myśl § 2 I a są:

1. bezpośredni i pośredni urzędnicy państwowi. Zwolnienie to rozciąga się również na urzędników i funkcjonarjuszów zarządów kolejowych, oraz zarządu budownictwa publicznego, którzy są wymienieni w uwadze do tego paragrafu;
2. wojskowi w czynnej służbie;
3. duchowni wszelkich wyznań uznanych przez Państwo, służba kościelna, nauczyciele szkół publicznych, adwokaci, lekarze, weterynarze, aptekarze jak i ich szoferzy oraz szoferzy prowadzący autobusy

użytku publicznego, wreszcie uczniowie szkół średnich i wyższych zakładów naukowych;
4. osoby, których fizyczna lub umysłowa niezdolność do służby przy straży pożarnej została należycie udowodniona;
5. osoby obowiązane do dostarczenia zaprzęgów dla straży pożarnej (§ 6);
6. osoby, które i dopóki uiszczać będą roczną opłatę w kwocie 10 zł.

Uwaga do § 4. Specjalnie uwolnione z pomiędzy urzędników są poniższe kategorje:

a) *dla kolei żelaznych głównych i pobocznych:*
Wszyscy urzędnicy policji kolejowej bez względu na ich stosunek służbowy oraz personel kolejowy, zatrudniony przy obsłudze parowozów, na dworcach, jak również maszyniści i dozorcy maszyn oraz członkowie kolejowej straży pożarnej.

b) *dla kolei wąskotorowych:*
Urzędnicy kolejowi oraz urzędnicy i stali robotnicy dozoru kolejowego, służby konduktorskiej i ruchu, służby dworcowej, dalej maszyniści i dozorcy maszyn warsztatów ruchu i kolei elektrycznej, oraz członkowie kolejowej straży pożarnej.

c) *dla Zarządu budownictwa:*
Załoga drag (bagrów), statków przeciwpożarowych, parostatków, łodzi podwodnych, motorowych i przewozowych, berlinek (szkut) i promów, dalej osoby zajęte obsługą śluz, urządzeń do podnoszenia mostów, jazów, dźwigów, węglarek, sygnalizacji świetlnej, urządzeń elektrycznych, maszyniści i dozorcy maszyn, kotłów parowych i instalacyj, do ogrzewania, personel drogowy na placach i portach budowlanych (werkmistrze, dozorcy i stróże), jak wreszcie osoby, którym poruczono dozór i pilnowanie budowli i innych państwowych zakładów.

§ 5.

Obowiązkowi służby przy gaszeniu pożarów czyni się zadość:
a) przez czynny udział w obowiązkowej straży pożarnej,
b) przez czynne członkostwo przy Ochotniczej Straży Pożarnej, uznanej urzędownie.

§ 6.

Obowiązani do pełnienia służby przy obowiązkowej straży pożarnej są w myśl § 2 I. b. wszyscy właściciele koni i zaprzęgów z wyjątkiem:
a) utrzymujących poczty, odnośnie do utrzymywanych przez nich przepisowych koni pocztowych,
b) bezpośrednich i pośrednich urzędników państwowych co do koni przeznaczonych do użytku służbowego,
c) osób wojskowych, co do koni służbowych,
d) duchownych, lekarzy i weterynarzy, o ile nie posiadają w obrębie gminy (obszaru dworskiego) gruntów, dla uprawy których trzymają konie pociągowe.

§ 7.

Co rok w grudniu wyznacza Magistrat kolejno obowiązanych do wykonywania służby zaprzęgowej, przesyła to zarządzenie na piśmie właścicielom zaprzęgów i nakazuje wywiesić spis ich nazwisk na strażnicy pożarnej i na ratuszu. Wszelkie zachodzące zmiany należy natychmiast uwidocznić.

Właściciele, obowiązani do dostarczenia zaprzęgów, winni na wypadek przeszkody postarać się o zastępstwo swego zaprzęgu. W razie potrzeby, na skutek specjalnego wezwania burmistrza, każdy właściciel zaprzęgu obowiązany jest stawić się z własnym zaprzęgiem do pomocy przy gaszeniu pożaru.

§ 8.

Jeżeli liczba osób obowiązanych do służby pożarnej przewyższa liczbę potrzebną do służby pożarniczej, wówczas wyznacza Magistrat za zgodą miejscowej władzy policyjnej sposób, w jaki ma się wybierać corocznie osoby potrzebne do straży pożarnej.

Można w tym wypadku zmienić również przepisy § 3 co do granicy wieku oraz ustanowić jeszcze dalsze ulgi w służbie pożarniczej.

§ 9.

Powołani do służby przy obowiązkowej straży pożarnej winni się zgłosić celem zapisania ich do ewidencji u miejscowego naczelnika straży pożarnej w czasie i miejscu w wezwaniu podanem.

§ 10.

Obowiązkowa straż pożarna, jakoteż urzędowo uznana ochotnicza straż pożarna mają znaczenie straży obronnej w myśl § 113 ust. 3 kodeksu karnego. Urzędowo uznane uważa się tylko te ochotnicze straże pożarne, których statuty zostały przez miejscową władzę policyjną zatwierdzone.

§ 11.

Powołanym do służby przy obowiązkowej straży pożarnej przysługuje prawo odwołania się stosownie do §§ 69 i 70 ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r.

II. Organizacja.

§ 12.

Do kierowania strażą pożarną ustanawia Magistrat naczelnika straży pożarnej, któremu przydziela na wypadek przeszkody jednego lub więcej zastępców. Zamianowany naczelnik i jego zastępcy winni być przez miejscową władzę policyjną zatwierdzeni.

Przodowników poszczególnych oddziałów oraz ich zastępców mianuje Magistrat aż do odwołania, po wysłuchaniu opinji naczelnika straży.

§ 13.

Powołani do służby obowiązkowej straży pożarnej winni w razie alarmu stawić się natychmiast w oznaczonem miejscu w przepisanem uzbrojeniu i poddać się rozkazom naczelnika straży lub jego zastępcy.

To samo obowiązuje przy zarządzonych ćwiczeniach i przeglądach straży.

§ 14.

Magistrat wyda przepisy wykonawcze, dotyczące wewnętrznej organizacji służby pożarniczej, wyposażenia strażaków, sygnałów alarmowych i odbywania ćwiczeń.

Wydane przez Magistrat przepisy wykonawcze oraz ich zmiany winny być zatwierdzone przez Wojewodę i wedle zwyczaju miejscowego ogłoszone. Wojewoda ma prawo żądać zmiany postanowień, nie odpowiadających stosunkom miejscowym. Obowiązujące przepisy, dotyczące umundurowania i odznak, jak również instrukcje używania przyrządów i przyborów strażackich, wydane są w osobnym regulaminie Głównego Związku Straży Pożarnych.

III. Postanowienia końcowe.

§ 15.

Wszelkie wykroczenia przeciw postanowieniom i przepisom tego statutu karane będą stosownie do § 44 rozporządzenia policyjnego Wojewody, dotyczącego pożarnictwa z dnia 29-go stycznia 1923 r. grzywną do 60 zł, a w razie niemożności zapłacenia karą aresztu, o ile według kodeksu karnego, a mianowcie § 113 ust. 3, § 360 ust. 10 lub § 368 ust. 8 nie zachodzi potrzeba stosowania ostrzejszych kar.

§ 16.

Statut ten wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc dotychczasowe postanowienia.

Rakoniewice, dnia 19 sierpnia 1930.

Magistrat:
(—) Śniatecki. (—) Jasiński. (—) K. Degener.
(—) St. Wojciechowski.

* * *

Na podstawie § 11 ordynacji miejskiej z dn. 30 maja 1853 r. (Zb. Ust. pr. str. 261) i § 16 ustawy o kompetencji władz z dnia 1 sierpnia 1883 r. (Zb. Ust. pr. str. 237) łącznie art. 96, 2 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 19-go stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. Ust. Nr. 11, poz. 86) zatwierdzam bez zmian za zgodą Izby Wojewódzkiej powyższy statut.

Poznań, dnia 2 kwietnia 1931 r.
Wojewoda Poznański
L. dz. 357/1/31 A. P.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Zieliński, Naczelnik Wydz. administr.

* * *

Powyższy statut podaje się do publicznej wiadomości.

Rakoniewice, dnia 18 maja 1931 r.
Magistrat: (—) Śniatecki, burmistrz.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Statut o opłatach specjalnych na rzecz Związku Komunalnego pow. wągrowieckiego.

Zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 6/21, poz. 32) Sejmik Powiatowy powiatu wągrowieckiego na posiedzeniu w dniu 4. III. 1930 r. uchwalił niniejszy statut w sprawie poboru opłat specjalnych na utrzymanie dróg o następującem brzmieniu:

§ 1.

Łączna suma przewidziana w budżecie na rok 1931/32 na utrzymanie dróg w kwocie 236 898,04 zł. pomniejszona o kwotę 70 477,— zł., stanowiącą dotację ze Starostwa Krajowego oraz z budżetu administracyjnego Wydziału Powiatowego, osiągnięta z dodatkowych opłat i innych dochodów w kwocie 63 363,46 zł. podlega podziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w wysokości przypadającego na każdego z nich:

1. 57,75% państw. dodatku od pod. gruntowego, wynoszącego ogółem 133 440,02 zł.,
2. 38,5% państw. podatku od nieruchomości, wynoszącego ogółem 58 200,40 zł.,
3. 11.55% państw. podatku przemysłowego, uiszczonego przez nabycie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, wynoszącego ogółem 31 072,— zł.

§ 2.

Rozkładu dokonywa Zarząd Związku Komunalnego, przyczem przysługują mu prawa określone w art. 44 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747).

§ 3.

O wysokości przypadającej z rozkładu opłaty (§ 1), zostanie płatnik zawiadomiony wezwaniem płatniczem.

Opłatę uiścić należy w dwóch równych ratach z których pierwsza jest płatną 1 kwietnia, a druga w czasie od 15 października do 15 listopada 1931 r.

§ 4.

Przeciwko wezwaniu wolno płatnikowi wnieść odwołanie w terminie i w trybie przewidzianym w § 11 i 14 ustawy z dnia 23 kwietnia 1906 r. o daninach powiatowych i prowincjonalnych, co jednak nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty. Nieuszczenie opłaty we właściwym terminie pociąga za sobą obowiązek zapłaty odsetek i kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych, określonych ustawą z 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 721) zmienioną rozp. Prezyd. R. P. z dnia 17. V. 1927 (Dz. U. R. P. Nr. 46 poz. 401).

§ 5.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do wysokości 345,9 zł., o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747).

§ 6.

Specjalne opłaty drogowe wymierzone na podstawie niniejszego statutu nie ulegają zaliczeniu ani na komunalne podatki od gruntów, budynków, przemysłu i handlu, ani na komunalne dodatki do państwowych podatków od gruntów, budynków, handlu i przemysłu.

§ 7.

Przepisy wykonawcze wyda Zarząd Związku Komunalnego.

§ 8.

Zarząd Związku Komunalnego obowiązany jest wyjednać u władzy nadzorczej zatwierdzenia niniejszego statutu.

§ 9.

Statut zatwierdzony winien być ogłoszony w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i Orędowniku Powiatowym, pow. wągrowieckiego.

Wągrowiec, dnia 11 marca 1931 r.

Sejmik Powiatowy powiatu wągrowieckiego:
(—) Dr. Rościszewski. (—) Michał Hanyżewski. (—) Jarzyński. (—) Skąpski, sekr. jako protok.

* * *

Zarządzenie.

Na podstawie uchwały Izby Wojewódzkiej zatwierdzam w myśl postanowień art. 42, 36, 37 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) i art. 19 ustawy o budowie i utrzymaniu dróg publicznych z dn. 10. XII. 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6/21, poz. 32) łącznie z § 2 punkt g rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 356), statut powiatu wągrowieckiego w przedmiocie specjalnych opłat drogowych, uchwalony przez Sejmik Powiatowy w dniu 4 marca 1930 r.

Poznań, dnia 27 kwietnia 1931 r.
L. dz. 537/31 S.

Za Wojewodę:
(—) A. Trzciński, Naczelnik Wydziału Samorz.

Regulamin targów małych miasta Bydgoszczy.

Na podstawie art. 68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 roku o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468) wydaje się następujący regulamin:

Przedmioty obrotu targowego.

§ 1.

Przedmiotami obrotu targowego na targach małych (zwykłych, tygodniowych) są:
1. płody surowe przyrody,
2. zwierzęta domowe, z wyłączeniem większych zwierząt, jak koni, krów, wołów,
3. artykuły żywności wszelkiego rodzaju,
4. naczynia i narzędzia gospodarcze i rolnicze oraz przedmioty, których wytwarzaniem zajmuje się ubocznie okoliczna ludność.

W myśl pozwolenia Mag. w Bydgoszczy, jako władzy przemysłowej I. instancji, wydanego na podstawie art. 61 ust. 2 rozp. Prez. Rzplitej Polskiej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem — wolno, z uwagi na zwyczaje i potrzeby miejscowe — sprzedawać i kupować na targach małych: towary galanteryjne i wełniane.

Dnie, miejsca i czas trwania targów.

§ 2.

Targi małe odbywają się każdego tygodnia:
a) w środy i soboty na:
 1. Starym Rynku im. Marszałka Piłsudskiego,
 2. Nowym Rynku,
 3. Wełnianym Rynku,
 4. Zbożowym Rynku,
 5. Placu Poznańskim,
 6. Placu przy Małym Dworcu Kolejow.,
 7. Rybakach;
b) w poniedziałki i czwartki oraz środy i soboty na Placu Piastowskim;
c) w wtorki i czwartki na targowisku przy Rzeźni Miejskiej.

O ile dzień targowy przypadł w wolny od zajęć dzień świąteczny, targ odbywa się w dniu roboczym, poprzedzającym dzień świąteczny.

Za wolny od zajęć dzień świąteczny uważa się każdy dzień, wymieniony w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 928) oraz w ustawie z dnia 18 marca 1925 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 34, poz. 234).

Uwaga: Jako dni świąteczne należy uważać: Nowy Rok 1 stycznia, Trzech Króli 6 stycznia, Oczyszczenie Najświętszej Marji Panny 2 lutego, drugi dzień Wielkiej Nocy, Trzeciego Maja, Wniebowstąpienie Pańskie, drugi dzień Świąt Zesłania Ducha Świętego, Boże Ciało, Świętych Apostołów Piotra i Pawła 29 czerwca, Wniebowzięcie Najświętszej Marji Panny 15-go sierpnia, Wszystkich Świętych 1 listopada, Niepokalanie Poczęcie Najświętszej Marji Panny 8 grudnia, Boże Narodzenie — dwa dni — 25 i 26 grudnia.

§ 3.

Wolno sprzedawać na:

Starym Rynku im. Marszałka Piłsudskiego:
owoce, warzywo, jarzyny, nabiał, drób, nasiona i kwiaty;

Nowym Rynku:
artykuły żywnościowe wszelkiego rodzaju, naczynia oraz narzędzia gospodarcze i rolnicze, towary galanteryjne i wełniane, pieczywo i wyroby cukrowe;

Wełnianym Rynku:
materjały opałowe i pierze;

Zbożowym Rynku:
zboże;

Placu Poznańskim:
towary, które wolno sprzedawać na Starym Rynku im. Marszałka Piłsudskiego, pieczywo oraz słoma i siano;

Rybakach:
ryby, śledzie, miód, syrop, marmelada, oleje jadalne, kiszone ogórki, mydło, grzyby i owoce leśne;

Placu Piastowskim:
w środy i soboty — słoma i siano; w poniedziałki i czwartki — towary, które wolno sprzedawać na Starym Rynku im. Marszałka Piłsudskiego, Nowym i Wełnianym Rynku, Rybakach;

Placu przy Małym Dworcu Kolejowym:
nabiał, warzywo, owoce i drób;

Targowisku przy Rzeźni Miejskiej:
zwierzęta domowe z wyłączeniem większych zwierząt (jak koni, krów, wołów).

Obrót towarowy, dokonywany poza wyżej wymienionemi miejscami albo poza czasem targowym (§ 4), nie jest obrotem targowym.

§ 4.

Targi małe wolno rozpoczynać:
a) w czasie od 1 kwietnia do 30 września o godz. 7-mej;
b) w czasie od 1 października do 31 marca o godz. 8-mej.

Targi małe kończą się o godzinie 13-tej.

Władza policyjna może zarządzić w razie konieczności rychlejsze opróżnienie całych miejsc targowych lub pewnych ich części, a uczestnicy targu obowiązani są zastosować się do takiego zarządzenia.

Czas przywozu i ustawiania jatek, stołów, ławek, straganów i t. p., czas zajazdu wozów oraz wystawiania i układania towarów na targowiskach.

§ 5.

Jatek targowych nie wolno wnosić i ustawiać na targowiskach wcześniej, jak 1 godzinę przed rozpoczęciem targu. Stołów, ław, naczyń i podobnych sprzętów targowych nie wolno wnosić ani ustawiać na targowiskach wcześniej, jak 1 godzinę przed rozpoczęciem targu. Nie wolno również zajeżdżać wozami z przedmiotami handlu targowego, ani też wystawiać lub układać towarów na targowiskach wcześniej, jak 1 godzinę przed rozpoczęciem targu.

Porządek postojowy.

§ 6.

Ustawianie jatek, stołów, ławek, straganów, basenów oraz innych naczyń, tudzież zajmowanie stanowisk na targowiskach, odbywać się winno według wskazówek urzędników policyjnych i gminnych, dozorujących ruch targowy w ten sposób, aby pozostawało dość miejsca dla swobodnej komunikacji pieszej i kołowej.

Nikomu nie przysługuje prawo otrzymania stanowiska pewnej określonej wielkości lub szerokości.

Żaden sprzedawca nie może zajmować na jednem targowisku więcej, jak jedno stanowisko, ani też stanowiska tego dowolnie powiększać lub rozszerzać.

Miejsc sprzedaży nie wolno odstępować innej osobie.

Kto nie zajął przydzielonego mu miejsca targowego w godzinę po rozpoczęciu targu, nie może protestować, jeżeli miejsce to zajmie inna osoba.

Osobne przepisy o stawianiu jatek.

§ 7.

Jatki stawiać wolno na targowiskach tylko za zezwoleniem miejscowej władzy policyjnej. Strona frontowa jatek nie może być dłuższa, jak 2,50 mtr. Rozmiary jatek mogą być ograniczone przez władzę policyjną.

Jatki należy z zasady ustawiać rzędami, jedną tuż obok drugiej. Odstępy wolno pozostawiać tylko tam, gdzie to zostało wyraźnie zarządzone przez władzę policyjną.

Umieszczenie nakrycia dla ochrony towarów.

§ 8.

Sprzedawcy wolno umieszczać nad towarem okrycia w celu ochronienia go przed zmoknięciem, zakurzeniem lub szkodliwem działaniem słońca. Nakrycia takie powinny być umieszczone tak, aby nie hamowały ruchu, ani też w inny sposób publiczności nie przeszkadzały.

Rozbiórka jatek, usuwanie ich części, stołów, ław itp. — Opróżnianie targowiska po ukończonym targu.

§ 9.

Natychmiast po ukończeniu targu należy rozpocząć rozbiórkę jatek oraz usuwanie ich części, stołów, ław, straganów, pniaków, basenów, naczyń i t. p. W ciągu godziny prace te muszą być ukończone i targowiska zupełnie opróżnione.

Zakaz tamowania ruchu, chodzenia z towarami, wykrzykiwania, licytowania i losowania.

§ 10.

Nikomu nie wolno ustawiać się z towarami, przeznaczonemi na sprzedaż, w przejściach, pozostawionych także w czasie targowym dla ruchu publicznego oraz na chodnikach.

Zakazane jest: sprzedawanie towarów przez chodzenie po placu targowym; wywoływanie i głośne zalecanie towarów, jakoteż urządzanie publicznego przetargu lub losowania.

Zakaz pozostawiania na targowiskach pojazdów, używanych do przewozu towarów.

§ 11.

Wozów, wózków ręcznych i t. p., służących do przewozu towarów, nie wolno pozostawiać na targowiskach dłużej, niż to jest konieczne dla wyładowania przywiezionych towarów. Na wyjątki od tego zakazu może pozwolić władza policyjna. Wózki ręczne wolno pozostawiać na targowiskach wtenczas, jeżeli przywiezione niemi towary są tego rodzaju, że wymagają pozostawienia ich przez czas trwania targu na wózkach. O ileby jednak stanowisko targowe danej osoby zostało wskutek pozostawienia wózka zanadto powiększone, organa policyjne wzgl. komunalne mogą żądać usunięcia wózków z targowiska.

Sprzedaż towarów z wozów.

§ 12.

Sprzedawcom, przywożącym towary na targi wozami, wolno, o ile ruch targowy na to pozwala, zajeżdżać na targowisko wozami. Wozy takie należy ustawiać według bliższych wskazówek urzędników policyjnych i miejskich, dozorujących ruch targowy. Po dokonanej sprzedaży towarów należy z wozami natychmiast odjechać z targowisk.

Oznaczenie stanowisk targowych.

§ 13.

Każdy sprzedawca targowy winien wywiesić przy swem stanowisku (jatce, straganie, stole, ławce, basenie, wozie lub wózku ręcznym) w sposób widoczny tablicę, na której ma być umieszczone w języku polskim jego nazwisko i imię oraz miejsce zamieszkania (ulica i numer), pismem wielkości conajmniej 5 cm.

Sprzedawcy mleka, masła, jaj, drobiu i dziczyzny oraz innych towarów, przynoszonych na targowisko w koszykach, klatkach, naczyniach itp. obowiązani są umieścić na nich tabliczkę, uwidoczniającą wyraźnie nazwisko i imię oraz miejsce ich zamieszkania.

Zakaz sprzedaży artykułów żywności i przedmiotów użytku, szkodliwych dla zdrowia, zepsutych, podrobionych lub sfałszowanych.

§ 14.

Sprzedaż artykułów żywności w stanie surowym i przerobionym tych przedmiotów użytku, których użycie, zgodnie z ich przeznaczeniem, może się okazać szkodliwe, dla zdrowia ludzkiego, podlega przepisom rozp. Prez. Rzpltej z dnia 28 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343). Według tych przepisów, nie wolno przywozić także na targi i sprzedawać artykułów żywności, ich surowców oraz przedmiotów użytku, szkodliwych dla zdrowia, zepsutych, podrobionych lub. sfałszowanych.

Uwagi:

Za przedmioty użytku, wymienione w § 14, uważane są w szczególności naczynia, aparaty i przybory, używane do wyrobu, przechowywania, mierzenia, ważenia, opakowania i spożywania artykułów żywności, środki kosmetyczne i ich opakowanie, odzież, przyrzady, służące do pielęgnowania ciała ludzkiego (aparaty, szczotki, grzebienie), zabawki, farby, tapety, barwniki, nafta, świece.

Artykuł żywności lub przedmiot użytku jest „szkodliwy dla zdrowia", jeżeli posiada własności trujace lub zakaźne, albo też zawiera składniki, mogące szkodliwie oddziałać na zdrowie ludzkie.

Artykuł żywności lub środek kosmetyczny jest „zepsuty", jeżeli pod wpływem czynników naturalnych, jak czas, temperatura, wilgoć, światło, drobnoustroje albo przez niewłaściwe przechowywanie lub zanieczyszczenie nastąpiła w nim zmiana jego normalnego lub pierwotnego składu, pierwotnej lub normalnej własności albo wartości odżywczej (użytkowej), czyniąca go niezdatnym do spożycia (użycia).

Artykuł żywności albo środek kosmetyczny jest „podrobiony", jeżeli jest sporządzony w ten sposób, aby wydawał się produktem innym, niż jest w rzeczywistości i przez to posiada tylko pozór, nie zaś istotny skład, istotną własność lub istotną wartość spożywczą (użytkową) właściwego produktu.

Artykuł żywności lub środek kosmetyczny jest „sfałszowany", jeżeli przeprowadzono w nim zmianę, oddziaływującą na jego istotny skład, istotną własność, lub istotną wartość odżywczą lub użytkową, albo też zmianę, zmierzającą do ukrycia jego istotnego składu, istotnej własności lub istotnej wartości odżywczej lub użytkowej.

Artykuł żywności lub środek kosmetyczny jest w szczególności sfałszowany:

1. jeżeli dodano do niego jakiekolwiek ciało, zmieniające jego skład, własność lub wartość odżywczą (użytkową), lub też oddziaływujące na jego skład, własność lub wartość, chociażby dodatek ten był nieszkodliwy dla zdrowia lub niemniejszej wartości odżywczej lub użytkowej.
2. jeżeli odjęto mu w całości lub w części jakiś składnik, stanowiący o jego składzie, własności lub wartości odżywczej lub użytkowej,
3. jeżeli go zmieszano, zafarbowano lub sproszkowano w ten sposób, że przez to ukryto jego skład, własność lub wartość odżywczą lub użytkową.

§ 15.

Sprzedaż na targowiskach artykułów żywności i przedmiotów użytku podlega dozorowi przez uprawnionych do tego urzędników. Urzędnicy ci mają prawo pobierania prób z artykułów żywności i przedmiotów użytku, wystawianych na targowiskach dla celów sprzedaży.

Artykuły żywności i przedmioty użytku, dostarczone na targowiska, które już na podstawie przedwstępnego badania, przeprowadzonego przez uprawnionych do tego urzędników dozorujących, okażą się szkodliwe dla zdrowia ludzkiego, mogą być zajęte.

Artykuły żywności i przedmioty użytku, dostarczone na targowiska, które już na podstawie przedwstępnego badania, przeprowadzonego przez uprawnionych do tego urzędników dozorujących, okażą się podrobione, zepsute lub sfałszowane, mogą być zajęte, o ile zachodzą cechy przestępstwa, przewidzianego w rozporządzeniu Prez. Rz. z dnia 22. 3. 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343).

Składanie artykułów żywności i środków spożywczych. — Zakaz dotykania ich. — Branie próbek.

§ 16.

Artykułów żywności i środków spożywczych nie wolno składać na ziemię, lecz tylko na czyste podstawki lub w czyste naczynia.

Kupującym nie wolno przed zakupieniem dotykać ryb, pieczywa, cukierków, owoców, tudzież wszelkich innych artykułów żywności i środków spożywczych, gotowych do spożycia.

Celem spróbowania towaru kupujący może zażądać próbki od sprzedawcy. Próbki wolno podawać kupującym tylko w czystych naczyniach, wzgl. na czystych patyczkach; pozostałości takich próbek nie wolno mieszać z towarem, lecz należy je usunąć.

Czyste okrycia wierzchnie przy sprzedaży niektórych artykułów żywności.

§ 17.

Osoby sprzedające dziczyznę i drób w kawałkach, świeże ryby, pieczywo i nabiał, obo-

wiązane są nosić na ubraniu czysty biały fartuch z rękawami.

Sprzedaż tłuszczów i olejów jadalnych.

§ 18.

W handlu tłuszczami i olejami jadalnemi obowiązują przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 lipca 1930 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Rolnictwa, Skarbu i Spraw Zagranicznych o dozorze nad wyrobem i obiegiem tłuszczów i olejów jadalnych (Dz. U. Nr. 53, poz. 453).

Sprzedaż pieczywa.

§ 19.

Sprzedaż pieczywa oraz wyrobów cukierniczych dopuszczalna jest jedynie przy zastosowaniu specjalnych urządzeń, zabezpieczających te produkty od wszelkich zanieczyszczeń (gablotki, szafki, wózki oszklone). Urządzenia te należy utrzymywać w bezwzględnej czystości.

Osoby, zajęte sprzedażą powinny nosić białe fartuchy z rękawami, mieć czyste ręce i używać do wydawania wyrobów cukierniczych specjalnych szczypców lub łopatek.

Sprzedaż masła.

§ 20.

W myśl obwieszczenia Rady Związkowej z dnia 1 marca 1902 r. nie wolno w wykonywaniu przemysłu sprzedawać ani wystawiać na sprzedaż masła, zawierającego mniej tłuszczu, niż 80 na 100 jednostek wagi, albo w stanie niesolonym więcej wody niż 18 jednostek wagi, a w stanie solonym więcej wody niż 16 jednostek wagi.

§ 21.

Masło sprzedawane jest w kawałkach, kawałki te powinny ważyć 500, 250 i 125 gramów.

Sprzedaż niedojrzałych owoców.

§ 22.

Niedojrzałe owoce należy na targowiskach oznaczać odpowiedniemi napisami jako takie. Nie wolno mieszać owoców niedojrzałych z dojrzałemi.

Sprzedaż owoców niedojrzałych dzieciom do lat 10 jest surowo wzbronione.

Opakowywanie i zawijanie artykułów żywności i środków spożywczych.

§ 23.

Artykuły żywności i środki spożywcze wolno opakowywać lub zawijać bezpośrednio tylko w czysty papier, przedtem nieużywany i nie farbujący. Używanie dla tego celu papieru zapisanego lub zadrukowanego jest zakazane. Wyjątek stanowi jedynie taki papier, na którym wydrukowana jest tylko na jednej stronie firma lub reklama.

Przepis powyższy nie ma zastosowania do opakowywania lub zawijania takich artykułów żywności, jak ziemniaki, warzywo, sałata itp., które przed spożyciem musi się z natury rzeczy oczyszczać.

Legalne jednostki miar (wag).

§ 24.

Dla odważania wzgl. odmierzania towarów sprzedawcy obowiązani są posiadać na targowiskach dobrze działającą i legalną wagę wzgl. miarę. Przy odważaniu wzgl. odmierzaniu towarów należy stosować tylko legalne jednostki miar czyli co do masy — kilogram, a co do objętości — metr sześcienny albo kubiczny i litr oraz ich pochodne.

Nie wolno stosować wzgl. używać w obrotach targowych dawnych jednostek miar.

Odmierzanie (odważanie) suchych artykułów żywności i środków spożywczych.

§ 25.

Nie wolno tą samą miarą (wagą), która służy do odmierzania suchych artykułów żywności lub środków spożywczych, odmierzać towarów mokrych, tłustych lub mięsnych.

Ochrona zwierząt.

§ 26.

Nie wolno znęcać się nad zwierzętami, spędzanemi (przywożonemi, wnoszonemi) na targowiska dla celów sprzedaży, ani nad zwierzętami, używanemi do przewozu towarów na targi.

Przez „znęcanie się" nad zwierzętami należy rozumieć w myśl rozporządzenia Prez. Rz. z dn. 22 marca 1928 r. (Dz. U. Nr. 36, poz. 332):

1. bicie zwierząt po głowie, dolnej części brzucha, dolnych częściach kończyn,
2. bicie zwierząt przedmiotami twardemi i ostremi albo zaopatrzonemi w urządzenia obliczone na sprawianie specjalnego bólu,
3. zmuszanie zwierząt do zbyt szybkiego biegu, nie odpowiadającego ich siłom,
4. przewożenie, przenoszenie lub spędzanie zwierząt w sposób, w pozycji lub w warunkach, powodujących zbędne cierpienia fizyczne,
5. używanie uprzęży, pęt, więzów i t. p., powodujących ból, albo używanie ich w sposób, mogący sprawić ból lub uszkodzenie cielesne,
6. złośliwe straszenie i drażnienie zwierząt,
7. wszelkie wogóle zadawanie zwierzętom cierpień bez odpowiednio ważnej i słusznej przyczyny.

§ 27.

Drób żywy wszelkiego rodzaju wolno sprowadzać na targi i wystawiać na sprzedaż tylko w klatkach kratowanych lub w innych przewiewnych skrzyniach. Klatki (skrzynie i t. p.) powinny być zbudowane tak, aby ptactwo mogło się w nich pomieścić wygodnie obok siebie.

Nie wolno wiązać zwierząt za skrzydła i nogi, związywać dwie sztuki lub więcej razem, unosić za skrzydła lub nogi.

Pędzenie świń na targowiska jest w obrębie gmin o charakterze miejskim wzbronione.

Zakaz zabijania, skubania, odzierania ze skóry i patroszenia zwierząt na targowiskach.

§ 28.

Surowo wzbronione jest na wszystkich targowiskach zabijanie, skubanie, odzieranie ze skóry i patroszenie zwierząt.

Zakaz powyższy nie dotyczy zabijania ryb.

Zakaz sprzedawania dziczyzny w czasie ochronnym.

§ 29.

Nie wolno sprowadzać na targi i wystawiać na sprzedaż żadnej zwierzyny łownej po upływie dziesięciu dni od rozpoczęcia czasu ochronnego tej zwierzyny, przewidzianego w rozporządzeniu Prez. Rzplitej z dn. 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934).

Zaopatrywanie zwierząt, sprowadzanych na targi, w świadectwa miejsca pochodzenia. — Nadzór weterynaryjny nad targami zwierząt.

§ 30.

W myśl rozporz. Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. Nr. 42, poz. 408) świnie, owce i kozy, spędzane na targowiska i targi — winny być przez ich posiadaczy zaopatrzone w odpowiednie świadectwo miejsca pochodzenia, zawierające dane, wymienione w § 3, a wystawione przez zarząd miejscowej gminy lub przez urząd, wyznaczony przez wojewodę.

Zwierzęta niezaopatrzone w świadectwo miejsca pochodzenia, odpowiadające powyższym przepisom, nie będą dopuszczane na targowiska.

§ 31.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 12 czerwca 1928 r. (Dz. U. Nr. 65, poz. 597) podlegają targi zwierząt nadzorowi weterynaryjnemu, wykonywanemu przez powiatowych lekarzy weterynaryjnych lub innych, wyznaczonych przez wojewodę, o ile wojewoda targów tych nie zwolnił od nadzoru na podstawie § 4 tegoż rozporządzenia.

W czasie odbywania się targów, jarmarków, pokazów i przetargów publicznych zwierząt, stosownie do powyższego rozporządzenia nie wolno wykonywać handlu zawodowego zwierzętami tego samego gatunku spędzanemi z różnych miejscowości poza targowiskiem (miejscem spędu) w tej miejscowości i w miejscowości bezpośrednio przyległej.

Zwierzęta, wymienione w § 32 podlegają przy sprowadzeniu na targ zbadaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i sprawdzenia świadectwa miejsca pochodzenia.

Podczas trwania targu zwierzęta podlegają nadzorowi powiatowego lekarza weterynaryjnego.

W razie stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej lub podejrzenia o taką chorobę, powiatowy lekarz weterynaryjny obowiązany jest według przepisów rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 (Dz. U. Nr. 19, poz. 167) nie dopuścić chorych i podejrzanych zwierząt na targ, lecz odosobnić je i postępować — zależnie od rodzaju zaraźliwej choroby.

Prawo uczęszczania na targi.

§ 32.

Każdy ma prawo uczęszczać na targi, tudzież sprzedawać i kupować na nich towary, należące do kategorji dozwolonego obrotu targowego (§ 1).

W wykonywaniu przemysłu cudzoziemcom wolno sprzedawać na targach towary pod warunkiem, określonym w art. 4 rozporz. Prez. Rzplitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. Nr. 53, poz. 468) oraz w § 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 grudnia 1927 r. (Dz. U. Nr. 111, poz. 942). Za cudzoziemca uważa się w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465) każdego, kto nie posiada obywatelstwa polskiego.

Pierwszeństwo przy zakupie artykułów żywności dla konsumentów.

§ 33.

W pierwszych 3 godzinach po rozpoczęciu targu przysługuje prawo zakupu na targowiskach artykułów żywności wyłącznie tylko konsumentom.

Czyszczenie targowisk.

§ 34.

Po ukończeniu targu targowisko i miejsca spędu winny być oczyszczone, a w razie potrzeby także odkażone.

Czyszczenie, jakoteż usuwanie odpadków i pozostałości załatwia gmina.

Opłaty targowe (postojowe).

§ 35.

Pobieranie opłat targowych (postojowego) za używanie miejsc targowych regulują osobne przepisy.

Osobne zarządzenia władzy policyjnej.

§ 36.

Każdy sprzedawca i każdy kupujący na targu, jest obowiązany stosować się do zarządzeń tak władzy policyjnej, jak i władzy przemysłowej oraz ich personelu pomocniczego, wydanych w interesie komunikacji, spokoju, porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz w celach sanitarnych.

§ 37.

Przemysłowcy, naruszający przepisy powyższego regulaminu, karani będą po myśli art. 126 rozp. Prez. Rz. o prawie przemysłowem z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. Nr. 53, poz. 468) w trybie administracyjnym grzywną do 1 000,— zł wzgl. karą aresztu do dni 14, inne zaś osoby według osobnego rozporządzenia policyjnego względnie według specjalnych ustaw i rozporządzeń, regulujących dany przedmiot.

§ 38.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie 14 dni po jego ogłoszeniu.

Z tym terminem tracą moc obowiązującą wszystkie sprzeczne z nim regulaminy miejsco-

we, w szczególności rozporządzenie policyjne o porządku targowym w Bydgoszczy z dnia 24. VII. 1924 r.

* * *

Niniejszy regulamin uchwaliła Rada Miejska na posiedzeniu w dniu 7 maja 1931 r.

Bydgoszcz, dnia 8 kwietnia 1931 r.

Magistrat.

* * *

Niniejszy regulamin o porządku na targach małych w mieście Bydgoszczy zatwierdzam na podstawie art. 68 rozp. Prez. Rzpl. z dnia 7-go czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468).

Bydgoszcz, dnia 12 maja 1931 r.

Kierownik Magistratu: (—) Dr. Chmielarski, Wiceprezydent miasta.

Wyciąg ze Statutu Spółki Drenarskiej Pogorzela-Szelejewo w Pogorzeli, powiat Koźmin.

Nazwa Spółki.

§ 1.

Nazwa Spółki brzmi: Spółka Drenarska Pogorzela-Szelejewo. Siedzibą Spółki jest Pogorzela.

§ 2.

Celem Spółki jest odwodnienie gruntów według projektu z dnia 20 września 1892 roku oraz z dnia 15 czerwca 1928 roku, sporządzonego przez inżyniera Adolphiego z Poznania i inżyniera Cendlera z Poznania, oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

Funkcje zgromadzenia członków.

§ 10.

Zgromadzenie członków stanowi o:

1. wyborze członków zarządu i ich zastępców,
2. wysokości odszkodowania dla przewodniczącego,
3. wyborze sędziów polubownych i ich zastępców,
4. zmianie statutu,
5. ustanowieniu budżetu oraz zatwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości i bilansu,
6. rozwiązaniu Spółki,
7. wyborze komisji rewizyjnej.

Zgromadzenie członków.

§ 11.

Pierwsze, celem wyboru członków zarządu, potrzebne zgromadzenie członków, zwołuje władza nadzorcza, sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku obszarów, wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Następne zgromadzenia członków zwołuje przewodniczący zarządu Spółki w okolicznościach, przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej conajmniej jeden raz w roku.

Zapozwanie członków na zgromadzenie ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad conajmniej 7 dni wprzód w sposób przyjęty w gminach, leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki.

Uchwały zgromadzenia członków są ważne przy obecności nie mniej, niż połowy członków, którzy ponadto przedstawiać muszą właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów, włączonych do Spółki. Jeżeli nie stawi się potrzebna ilość członków, zwołuje się powtórne zgromadzenie według postanowień § 9 ust. 2 statutu niniejszego.

Funkcje zarządu i przewodniczącego zarządu Spółki.

§ 12.

Obowiązkiem przewodniczącego zarządu jest poza innemi, statutem oznaczonemi zadaniami:

a) przewodniczenie na zgromadzeniu członków i zebraniu zarządu,

b) przygotowanie wniosków na zgromadzenie członków i wykonywanie jego uchwał oraz uchwał zarządu, o ile one są zgodne z przepisami niniejszego statutu, ustawy wodnej i innemi przepisami prawnemi,

c) spowodowanie wykonania urządzeń Spółki, według zatwierdzonych planów i nadzór nad wykonaniem,

d) wydawanie w porozumieniu z zarządem rozporządzeń, mających na celu utrzymanie urządzeń w sprawności i wydawanie ew. przepisów wykonawczych,

e) rozesłanie ustanowionych przez zarząd wykazów opłat i ściąganie tychże, przekazywanie wpłat do kasy i rewizja kasy conajmniej dwa razy do roku,

f) opracowanie budżetu i bilansu rocznego i przedłożenie tegoż zarządowi i zgromadzeniu członków celem uchwalenia.

g) nadzór nad urzędnikami Spółki i nad utrzymaniem urządzeń Spółki w sprawności,

h) załatwianie i podpisywanie korespondencji oraz umów Spółki z uwzględnieniem § 21, § 22 i § 24 niniejszego statutu,

i) zadokumentowanie uchwał zarządu i zgromadzenia członków wydziału,

k) zawarcie umowy z technikiem spółkowym i prowadzącym rachunkowość i kasę Spółki i innymi funkcjonarjuszami Spółki w porozumieniu z zarządem.

Ogłoszenia.

§ 28.

Spółka umieszcza ogłoszenia w swojem imieniu z podpisem przewodniczącego zarządu Spółki.

Ogłoszenia przeznaczone do publicznej wiadomości umieszcza Spółka w Orędowniku powiatu koźmińskiego i według zwyczaju miejscowości, należących całkowicie lub częściowo do obrębu Spółki, a także według swego uznania i w prasie.

Przetargi na roboty spółkowe mogą być ogłaszane tylko w prasie.

Koźmin, dnia 13 kwietnia 1931 r.
L. dz. 409/31. II.

Za Starostę Powiatowego:
(—) Jaśkiewicz, Referendarz Wojewódzki.

Wyciąg ze Statutu Spółki Drenarskiej Sapieżyn-Trzebin w Sapieżynie, powiat Koźmin.

Nazwa Spółki.

§ 1.

Nazwa Spółki brzmi: Spółka Drenarska Sapieżyn-Trzebin. Siedzibą Spółki jest Sapieżyn.

§ 2.

Celem Spółki jest odwodnienie gruntów według projektu z dnia 7 stycznia 1890 r., sporządzonego przez inżyniera Adolfiego z Poznania, oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

Funkcje zgromadzenia członków.

§ 10.

Zgromadzenie członków stanowi o:
1. wyborze członków zarządu i ich zastępców,
2. wysokości odszkodowania dla przewodniczącego,
3. wyborze sędziów polubownych i ich zastępców,
4. zmianie statutu,
5. ustanowieniu budżetu oraz zatwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości i bilansu,
6. rozwiązaniu Spółki,
7. wyborze komisji rewizyjnej.

Zgromadzenie członków.

§ 11.

Pierwsze, celem wyboru członków zarządu, potrzebne zgromadzenie członków, zwołuje władza nadzorcza, sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku obszarów, wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Następne zgromadzenia członków zwołuje przewodniczący zarządu Spółki w okolicznościach, przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej conajmniej jeden raz w roku.

Zapozwanie członków na zgromadzenie ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad conajmniej 7 dni wprzód w sposób przyjęty w gminach, leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki.

Uchwały zgromadzenia członków są ważne przy obecności nie mniej, niż połowy członków, którzy ponadto przedstawiać muszą właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów, włączonych do Spółki. Jeżeli nie stawi się potrzebna ilość członków, zwołuje się powtórne zgromadzenie według postanowień § 9 ust. 2 statutu niniejszego.

Funkcje zarządu i przewodniczącego zarządu Spółki.

§ 12.

Obowiązkiem przewodniczącego zarządu jest poza innemi, statutem oznaczonemi zadaniami:
a) przewodniczenie na zgromadzeniu członków i zebraniu zarządu,
b) przygotowanie wniosków na zgromadzenie członków i wykonywanie jego uchwał oraz uchwał zarządu, o ile one są zgodne z przepisami niniejszego statutu, ustawy wodnej i innemi przepisami prawnemi,
c) spowodowanie wykonania urządzeń Spółki, według zatwierdzonych planów i nadzór nad wykonaniem,
d) wydawanie w porozumieniu z zarządem rozporządzeń, mających na celu utrzymanie urządzeń w sprawności i wydawanie ew. przepisów wykonawczych,
e) rozesłanie ustanowionych przez zarząd wykazów opłat i ściąganie tychże, przekazywanie wpłat do kasy i rewizja kasy conajmniej dwa razy do roku,
f) opracowanie budżetu i bilansu rocznego i przedłożenie tegoż zarządowi i zgromadzeniu członków celem uchwalenia,
g) nadzór nad urzędnikami Spółki i nad utrzymaniem urządzeń Spółki w sprawności,
h) załatwianie i podpisywanie korespondencji oraz umów Spółki z uwzględnieniem § 21, § 22 i § 24 niniejszego statutu,
i) zadokumentowanie uchwał zarządu i zgromadzenia członków wydziału,
k) zawarcie umowy z technikiem spółkowym i prowadzącym rachunkowość i kasę Spółki i innymi funkcjonarjuszami Spółki w porozumieniu z zarządem.

Ogłoszenia.

§ 28.

Spółka umieszcza ogłoszenia w swojem imieniu z podpisem przewodniczącego zarządu Spółki.

Ogłoszenia, przeznaczone do publicznej wiadomości, umieszcza Spółka w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i według zwyczaju miejscowości, należących całkowicie lub częściowo do obrębu Spółki, a także według swego uznania i w prasie.

Przetargi na roboty spółkowe mogą być ogłaszane tylko w prasie.

Koźmin, dnia 27 marca 1931 r.
L. dz. 409/31. II.

Starosta Powiatowy: (—) Podobiński.

Wyciąg ze Statutu Spółki Drenarskiej Pogorzela-Głuchów w Pogorzeli, powiat Koźmin.

Nazwa Spółki.

§ 1.

Nazwa Spółki brzmi: Spółka Drenarska Pogorzela-Głuchów. Siedzibą Spółki jest Pogorzela.

§ 2.

Celem Spółki jest odwodnienie gruntów według projektu z dnia 1 kwietnia 1900 r., sporządzonego przez inżyniera Adolfiego z Poznania, oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

Funkcje zgromadzenia członków.

§ 10.

Zgromadzenie członków stanowi o:
1. wyborze członków zarządu i ich zastępców,
2. wysokości odszkodowania dla przewodniczącego,
3. wyborze sędziów polubownych i ich zastępców,
4. zmianie statutu,
5. ustanowieniu budżetu oraz zatwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości i bilansu,
6. rozwiązaniu Spółki,
7. wyborze komisji rewizyjnej.

Zgromadzenie członków.

§ 11.

Pierwsze, celem wyboru członków zarządu, potrzebne zgromadzenie członków, zwołuje władza nadzorcza, sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku obszarów, wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Następne zgromadzenia członków zwołuje przewodniczący zarządu Spółki w okolicznościach, przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej conajmniej jeden raz w roku.

Zapozwanie członków na zgromadzenie ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad conajmniej 7 dni wprzód w sposób przyjęty w gminach, leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki.

Uchwały zgromadzenia członków są ważne przy obecności nie mniej, niż połowy członków, którzy ponadto przedstawiać muszą właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów, włączonych do Spółki. Jeżeli nie stawi się potrzebna ilość członków, zwołuje się powtórne zgromadzenie według postanowień § 9 ust. 2 statutu niniejszego.

Funkcje zarządu i przewodniczącego zarządu Spółki.

§ 12.

Obowiązkiem przewodniczącego zarządu jest poza innemi, statutem oznaczonemi zadaniami:
a) przewodniczenie na zgromadzeniu członków i zebraniu zarządu,
b) przygotowanie wniosków na zgromadzenie członków i wykonywanie jego uchwał oraz uchwał zarządu, o ile one są zgodne z przepisami niniejszego statutu, ustawy wodnej i innemi przepisami prawnemi,
c) spowodowanie wykonania urządzeń Spółki, według zatwierdzonych planów i nadzór nad wykonaniem,
d) wydawanie w porozumieniu z zarządem rozporządzeń, mających na celu utrzymanie urządzeń w sprawności i wydawanie ew. przepisów wykonawczych,
e) rozesłanie ustanowionych przez zarząd wykazów opłat i ściąganie tychże, przekazywanie wpłat do kasy i rewizja kasy conajmniej dwa razy do roku,
f) opracowanie budżetu i bilansu rocznego i przedłożenie tegoż zarządowi i zgromadzeniu członków celem uchwalenia.
g) nadzór nad urzędnikami Spółki i nad utrzymaniem urządzeń Spółki w sprawności,
h) załatwianie i podpisywanie korespondencji oraz umów Spółki z uwzględnieniem § 21, § 22 i § 24 niniejszego statutu,
i) zadokumentowanie uchwał zarządu i zgromadzenia członków wydziału,
k) zawarcie umowy z technikiem spółkowym i prowadzącym rachunkowość i kasę Spółki i innymi funkcjonarjuszami Spółki w porozumieniu z zarządem.

Ogłoszenia.

§ 28.

Spółka umieszcza ogłoszenia w swojem imieniu z podpisem przewodniczącego zarządu Spółki.

Ogłoszenia przeznaczone do publicznej wiadomości, umieszcza Spółka w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i według zwyczaju miejscowości, należących całkowicie lub częściowo do obrębu Spółki, a także według swego uznania i w prasie.

Przetargi na roboty spółkowe mogą być ogłaszane tylko w prasie.

Koźmin, dnia 27 marca 1931 r.

L. dz. 409/31. II.

Starosta Powiatowy: (—) Podobiński.

Wyciąg ze statutu Spółki Drenarskiej Wyganów, w Wyganowie, powiat Koźmin.

Nazwa Spółki.

§ 1.

Nazwa Spółki brzmi: Spółka Drenarska Wyganów.

Siedzibą Spółki jest Wyganów.

§ 2.

Celem Spółki jest utrzymanie w porządku odwodnionych gruntów według projektu z dnia 18 stycznia 1898 r., sporządzonego przez radcę Kreyę i mierniczego Ulmitza oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

Funkcje zgromadzenia członków.

§ 10.

Zgromadzenie członków stanowi o:
1. wyborze członków zarządu i ich zastępców,
2. wysokości odszkodowania dla przewodniczącego,

3. wyborze sędziów polubownych i ich zastępców,
4. zmianie statutu,
5. ustanowieniu budżetu oraz zatwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości i bilansu,
6. rozwiązaniu Spółki,
7. Wyborze komisji rewizyjnej.

Zgromadzenie członków.

§ 11.

Pierwsze, celem wyboru członków zarządu potrzebne zgromadzenie członków zwołuje władza nadzorcza, sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku obszarów, wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Następne zgromadzenia członków zwołuje przewodniczący zarządu w okolicznościach przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej co najmniej jeden raz w roku.

Zapozwanie członków na zgromadzenie ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad conajmniej 7 dni wprzód w sposób przyjęty w gminach, leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki.

Uchwały zgromadzenia członków są ważne przy obecności niemniej niż połowy członków, którzy ponadto przedstawiać muszą właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów włączonych do Spółki. Jeżeli nie stawi się potrzebna ilość członków, zwołuje się powtórne zgromadzenie według postanowień § 9, ust. 2 statutu niniejszego.

Funkcje zarządu i przewodniczącego zarządu Spółki.

§ 12.

Obowiązkiem przewodniczącego zarządu jest poza innemi, statutem oznaczonemi zadaniami:

a) przewodniczenie na zgromadzeniu członków i zebraniu zarządu,
b) przygotowanie wniosków na zgromadzenie członków i wykonywanie jego uchwał oraz uchwał zarządu, o ile one są zgodne z przepisami niniejszego statutu, ustawy wodnej i innemi przepisami prawnemi,
c) spowodowanie wykonania urządzeń Spółki, według zatwierdzonych planów i nadzór nad wykonaniem,
d) wydawanie w porozumieniu z zarządem rozporządzeń, mających na celu utrzymanie urządzeń w sprawności i wydawanie ew. przepisów wykonawczych,
e) rozesłanie ustanowionych przez zarząd wykazów opłat i ściąganie tychże, przekazywanie wpłat do kasy i rewizja kasy conajmniej dwa razy do roku,
f) opracowanie budżetu i bilansu rocznego i przedłożenie tegoż zarządowi i zgromadzeniu członków celem uchwalenia.
g) nadzór nad urzędnikami Spółki i nad utrzymaniem urządzeń Spółki w sprawności,
h) załatwianie i podpisywanie korespondencji oraz umów Spółki z uwzględnieniem § 21, § 22 i § 24 niniejszego statutu,
i) zadokumentowanie uchwał zarządu i zgromadzenia członków wydziału,
k) zawarcie umowy z technikiem spółkowym i prowadzącym rachunkowość i kasę Spółki i innymi funkcjonarjuszami Spółki w porozumieniu z zarządem.

Ogłoszenia.

§ 28.

Spółka umieszcza ogłoszenia w swojem imieniu z podpisem przewodniczącego zarządu Spółki.

Ogłoszenia przeznaczone do publicznej wiadomości umieszcza Spółka w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i według zwyczaju miejscowości, należących całkowicie lub częściowo do obrębu Spółki, a także według swego uznania i w prasie.

Przetargi na roboty spółkowe mogą być ogłaszane tylko w prasie.

Koźmin, dnia 27 marca 1931 r.

L. dz. 409/31. II.

Starosta Powiatowy: (—) Podobiński.

Wyciąg ze statutu Spółki Drenarskiej Borzęciczki.

Nazwa Spółki.

§ 1.

Nazwa Spółki brzmi: Spółka Drenarska Borzęciczki, pow. Koźmin.

Siedzibą Spółki są Borzęciczki, powiat Koźmin.

§ 2.

Celem Spółki jest odwodnienie i utrzymanie w należytym porządku już istniejącego systemu drenarskiego według projektu z dnia 19 lutego 1903 r., sporządzonego przez mierniczego inżyniera M. Adolphi'ego oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

Funkcje zgromadzenia członków.

§ 10.

Zgromadzenie członków stanowi o:

1. wyborze członków zarządu i ich zastępców,
2. wysokości odszkodowania dla przewodniczącego,
3. wyborze sędziów polubownych i ich zastępców,
4. zmianie statutu,
5. ustanowieniu budżetu oraz zatwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości i bilansu,
6. rozwiązaniu Spółki,
7. Wyborze komisji rewizyjnej.

Zgromadzenie członków.

§ 11.

Pierwsze, celem wyboru członków zarządu potrzebne zgromadzenie członków zwołuje władza nadzorcza, sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku

obszarów, wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Następne zgromadzenia członków zwołuje przewodniczący zarządu w okolicznościach przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej co najmniej jeden raz w roku.

Zapozwanie członków na zgromadzenie ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad conajmniej 7 dni wprzód w sposób przyjęty w gminach, leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki.

Uchwały zgromadzenia członków są ważne przy obecności niemniej niż połowy członków, którzy ponadto przedstawiać muszą właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów włączonych do Spółki. Jeżeli nie stawi się potrzebna ilość członków, zwołuje się powtórne zgromadzenie według postanowień § 9, ust. 2 statutu niniejszego.

Funkcje zarządu i przewodniczącego zarządu Spółki.

§ 12.

Obowiązkiem przewodniczącego zarządu jest poza innemi, statutem oznaczonemi zadaniami:

a) przewodniczenie na zgromadzeniu członków i zebraniu zarządu,
b) przygotowanie wniosków na zgromadzenie członków i wykonywanie jego uchwał oraz uchwał zarządu, o ile one są zgodne z przepisami niniejszego statutu, ustawy wodnej i innemi przepisami prawnemi,
c) spowodowanie wykonania urządzeń Spółki, według zatwierdzonych planów i nadzór nad wykonaniem,
d) wydawanie w porozumieniu z zarządem rozporządzeń, mających na celu utrzymanie urządzeń w sprawności i wydawanie ew. przepisów wykonawczych,
e) rozesłanie ustanowionych przez zarząd wykazów opłat i ściąganie tychże, przekazywanie wpłat do kasy i rewizja kasy conajmniej dwa razy do roku,
f) opracowanie budżetu i bilansu rocznego i przedłożenie tegoż zarządowi i zgromadzeniu członków celem uchwalenia.
g) nadzór nad urzędnikami Spółki i nad utrzymaniem urządzeń Spółki w sprawności,
h) załatwianie i podpisywanie korespondencji oraz umów Spółki z uwzględnieniem § 21, § 22 i § 24 niniejszego statutu,
i) zadokumentowanie uchwał zarządu i zgromadzenia członków wydziału,
k) zawarcie umowy z technikiem spółkowym i prowadzącym rachunkowość i kasę Spółki i innymi funkcjonarjuszami Spółki w porozumieniu z zarządem.

Ogłoszenia.

§ 28.

Spółka umieszcza ogłoszenia w swojem imieniu z podpisem przewodniczącego zarządu Spółki.

Ogłoszenia przeznaczone do publicznej wiadomości umieszcza Spółka w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i według zwyczaju miejscowości, należących całkowicie lub częściowo do obrębu Spółki, a także według swego uznania i w prasie.

Przetargi na roboty spółkowe mogą być ogłaszane tylko w prasie.

Koźmin, dnia 27 marca 1931 r.

L. dz. 409/30. II.

Starosta Powiatowy: (—) Podobiński.

Wyciąg ze statutu Spółki Drenarskiej w Głuchówku, powiat koźmiński.

§ 1.

Nazwa Spółki brzmi: Spółka Drenarska Głuchówek.

Siedzibą Spółki jest Głuchówek.

§ 2.

Celem Spółki jest: osuszenie i odwodnienie gruntów według projektu z dnia 10 lutego 1892 r., sporządzonego przez inżyniera meljoracyjnego p. Schmidta z Poznania, oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

§ 10.

Zgromadzenie członków stanowi o:
1. wyborze członków zarządu i ich zastępców,
2. wysokości odszkodowania dla przewodniczącego,
3. wyborze sędziów polubownych i ich zastępców,
4. zmianie statutu,
5. ustanowieniu budżetu oraz zatwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości i bilansu,
6. rozwiązaniu Spółki,
7. wyborze komisji rewizyjnej.

§ 11.

Pierwsze, celem wyboru członków zarządu potrzebne, zgromadzenie członków zwołuje władza nadzorcza, sporządzając w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku obszarów, wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Następne zgromadzenie członków zwołuje przewodniczący zarządu w okolicznościach, przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej conajmniej jeden raz w roku.

Zapozwanie członków na zgromadzenie ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad conajmniej 7 dni wprzód w sposób przyjęty w gminach, leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki.

Uchwały zgromadzenia członków są ważne przy obecności nie mniej, niż połowy członków, którzy ponadto przedstawiać muszą właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów, włączonych do Spółki. Jeżeli nie stawi się potrzebna ilość członków, zwołuje się powtórne zgroma-

dzenie według postanowień § 9 ust. 2 statutu niniejszego.

§ 12.

Obowiązkiem przewodniczącego zarządu jest poza innemi, statutem oznaczonemi zadaniami: zadokumentowanie uchwał zarządu i zgromadzenia członków.

§ 28.

Spółka umieszcza ogłoszenia w swojem imieniu z podpisem przewodniczącego zarządu Spółki.

Ogłoszenia przeznaczone do publicznej wiadomości, umieszcza Spółka w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i według zwyczaju miejscowości, należących całkowicie lub częściowo do obrębu Spółki, a także według swego uznania i w prasie.

Przetargi na roboty spółkowe mogą być ogłaszane tylko w prasie.

Koźmin, dnia 27 marca 1931 r.

L. dz. 409/31. II.

Starosta Powiatowy: (--) Podobiński.

Wyciąg ze statutu Spółki Drenarskiej Siedmiorogów w Siedmiorogowie, powiat Koźmin.

Nazwa Spółki.

§ 1.

Nazwa Spółki brzmi: „Spółka Drenarska Siedmiorogów".

Siedzibą Spółki jest: Siedmiorogów.

§ 2.

Celem Spółki jest odwodnienie gruntów według projektu z dnia 15 lutego 1911 r., sporządzonego przez Biuro Melioracji Rolnych Gründermanna w Poznaniu oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

Funkcje zgromadzenia członków.

§ 10.

Zgromadzenie członków stanowi o:

1. wyborze członków zarządu i ich zastępców,
2. wysokości odszkodowania dla przewodniczącego,
3. wyborze sędziów polubownych i ich zastępców,
4. zmianie statutu,
5. ustanowieniu budżetu oraz zatwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości i bilansu,
6. rozwiązaniu Spółki,
7. Wyborze komisji rewizyjnej.

Zgromadzenie członków.

§ 11.

Pierwsze, celem wyboru członków zarządu potrzebne zgromadzenie członków zwołuje władza nadzorcza, sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku obszarów, wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Następne zgromadzenia członków zwołuje przewodniczący zarządu w okolicznościach przewidzianych niniejszem statutem i artykułem 161 ustawy wodnej co najmniej jeden raz w roku.

Zapozwanie członków na zgromadzenie ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad conajmniej 7 dni wprzód w sposób przyjęty w gminach, leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki.

Uchwały zgromadzenia członków są ważne przy obecności niemniej niż połowy członków, którzy ponadto przedstawiać muszą właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów włączonych do Spółki. Jeżeli nie stawi się potrzebna ilość członków, zwołuje się powtórne zgromadzenie według postanowień § 9, ust. 2 statutu niniejszego.

Funkcje zarządu i przewodniczącego zarządu Spółki.

§ 12.

Obowiązkiem przewodniczącego zarządu jest poza innemi, statutem oznaczonemi zadaniami:

a) przewodniczenie na zgromadzeniu członków i zebraniu zarządu,
b) przygotowanie wniosków na zgromadzenie członków i wykonywanie jego uchwał oraz uchwał zarządu, o ile one są zgodne z przepisami niniejszego statutu, ustawy wodnej i innemi przepisami prawnemi,
c) spowodowanie wykonania urządzeń Spółki, według zatwierdzonych planów i nadzór nad wykonaniem,
d) wydawanie w porozumieniu z zarządem rozporządzeń, mających na celu utrzymanie urządzeń w sprawności i wydawanie ew. przepisów wykonawczych,
e) rozesłanie ustanowionych przez zarząd wykazów opłat i ściąganie tychże, przekazywanie wpłat do kasy i rewizja kasy conajmniej dwa razy do roku,
f) opracowanie budżetu i bilansu rocznego i przedłożenie tegoż zarządowi i zgromadzeniu członków celem uchwalenia.
g) nadzór nad urzędnikami Spółki i nad utrzymaniem urządzeń Spółki w sprawności,
h) załatwianie i podpisywanie korespondencji oraz umów Spółki z uwzględnieniem § 21, § 22 i § 24 niniejszego statutu,
i) zadokumentowanie uchwał zarządu i zgromadzenia członków wydziału,
k) zawarcie umowy z technikiem spółkowym i prowadzacym rachunkowość i kasę Spółki i innymi funkcjonarjuszami Spółki w porozumieniu z zarządem.

Ogłoszenia.

§ 28.

Spółka umieszcza ogłoszenia w swojem imieniu z podpisem przewodniczącego zarządu Spółki.

Ogłoszenia przeznaczone do publicznej wiadomości umieszcza Spółka w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i według zwyczaju

miejscowości, należących całkowicie lub częściowo do obrębu Spółki, a także według swego uznania i w prasie.

Przetargi na roboty spółkowe mogą być ogłaszane tylko w prasie.

Koźmin, dnia 13 kwietnia 1931 r.
L. dz. 409/31. II.

Za Starostę Powiatowego:
(—) Jaśkiewicz, Referendarz Wojewódzki.

Wyciąg ze statutu Spółki Drenarskiej Gumienice w Gumienicach, powiat Koźmin.

Nazwa Spółki.

§ 1.

Nazwa Spółki brzmi: „Spółka Drenarska Gumienice".

Siedzibą Spółki są Gumienice.

§ 2.

Celem Spółki jest odwodnienie gruntów według projektu z dnia 10 lutego 1900 r., sporządzonego przez inżyniera Adolphiego z Poznania oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

Funkcje zgromadzenia członków.

§ 10.

Zgromadzenie członków stanowi o:
1. wyborze członków zarządu i ich zastępców,
2. wysokości odszkodowania dla przewodniczącego,
3. wyborze sędziów polubownych i ch zastępców,
4. zmianie statutu,
5. ustanowieniu budżetu oraz zatwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości i bilansu,
6. rozwiązaniu Spółki,
7. Wyborze komisji rewizyjnej.

Zgromadzenie członków.

§ 11.

Pierwsze, celem wyboru członków zarządu potrzebne zgromadzenie członków zwołuje władza nadzorcza, sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku obszarów, wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Następne zgromadzenia członków zwołuje przewodniczący zarządu w okolicznościach przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej co najmniej jeden raz w roku.

Zapozwanie członków na zgromadzenie ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad conajmniej 7 dni wprzód w sposób przyjęty w gminach, leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki.

Uchwały zgromadzenia członków są ważne przy obecności niemniej niż połowy członków, którzy ponadto przedstawiać muszą właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów włączonych do Spółki. Jeżeli nie stawi się potrzebna ilość członków, zwołuje się powtórne zgromadzenie według postanowień § 9, ust. 2 statutu niniejszego.

Funkcje zarządu i przewodniczącego zarządu Spółki.

§ 12.

Obowiązkiem przewodniczącego zarządu jest poza innemi, statutem oznaczonemi zadaniami:
a) przewodniczenie na zgromadzeniu członków i zebraniu zarządu,
b) przygotowanie wniosków na zgromadzenie członków i wykonywanie jego uchwał oraz uchwał zarządu, o ile one są zgodne z przepisami niniejszego statutu, ustawy wodnej i innemi przepisami prawnemi,
c) spowodowanie wykonania urządzeń Spółki, według zatwierdzonych planów i nadzór nad wykonaniem,
d) wydawanie w porozumieniu z zarządem rozporządzeń, mających na celu utrzymanie urządzeń w sprawności i wydawanie ew. przepisów wykonawczych,
e) rozesłanie ustanowionych przez zarząd wykazów opłat i ściąganie tychże, przekazywanie wpłat do kasy i rewizja kasy conajmniej dwa razy do roku,
f) opracowanie budżetu i bilansu rocznego i przedłożenie tegoż zarządowi i zgromadzeniu członków celem uchwalenia.
g) nadzór nad urzędnikami Spółki i nad utrzymaniem urządzeń Spółki w sprawności,
h) załatwianie i podpisywanie korespondencji oraz umów Spółki z uwzględnieniem § 21, § 22 i § 24 niniejszego statutu,
i) zadokumentowanie uchwał zarządu i zgromadzenia członków wydziału,
k) zawarcie umowy z technikiem spółkowym i prowadzącym rachunkowość i kasę Spółki i innymi funkcjonarjuszami Spółki w porozumieniu z zarządem.

Ogłoszenia.

§ 28.

Spółka umieszcza ogłoszenia w swoiem imieniu z podpisem przewodniczącego zarządu Spółki.

Ogłoszenia przeznaczone do publicznej wiadomości umieszcza Spółka w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i według zwyczaju miejscowości, należących całkowicie lub częściowo do obrębu Spółki, a także według swego uznania i w prasie.

Przetargi na roboty spółkowe mogą być ogłaszane tylko w prasie.

Koźmin, dnia 13 kwietnia 1931 r.
L. dz. 409/31. II.

Za Starostę Powiatowego:
(—) Jaśkiewicz, Referendarz Wojewódzki.

Wyciąg ze Statutu Spółki Odwodnienia doliny Samicy pod Stęszewem.

§ 1.

Nazwa Spółki brzmi: Spółka Odwodnienia doliny Samicy pod Stęszewem.

Siedzibą Spółki jest Stęszew.

§ 2.

Celem Spółki jest zarządzanie robót związanych z odwodnieniem łąk i gruntów położonych w dolinie Samicy według projektu z dnia 20 sierpnia 1930 r., sporządzonego przez technika wodnego p. M. Kujawskiego, oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

§ 10.

Zgromadzenie członków stanowi o:

1. wyborze członków zarządu i ich zastępców,
2. wysokości odszkodowania dla przewodniczącego,
3. wyborze sędziów polubownych i ich zastępców,
4. zmianie statutu,
5. ustanowieniu budżetu oraz zatwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości i bilansu,
6. rozwiązaniu Spółki,
7. wyborze komisji rewizyjnej.

§ 11.

Pierwsze zgromadzenie członków, celem wyboru zarządu, zwołuje władza nadzorcza, sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku obszarów, wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Następne zgromadzenia członków zwołuje przewodniczący zarządu Spółki w okolicznościach, przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej conajmniej jeden raz w roku.

Zapozwanie członków na zgromadzenie ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad conajmniej 7 dni wprzód w sposób przyjęty w gminach, leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki.

Uchwały zgromadzenia członków są ważne przy obecności nie mniej, niż połowy członków, którzy ponadto przedstawiać muszą właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów, włączonych do Spółki. Jeżeli nie stawi się potrzebna ilość członków, zwołuje się powtórne zgromadzenie według postanowień § 9 ust. 2 statutu niniejszego.

§ 12.

Obowiązkiem przewodniczącego zarządu jest poza innemi, statutem oznaczonemi zadaniami:

i) zadokumentowanie uchwał zarządu i zgromadzenia członków.

§ 28.

Spółka umieszcza ogłoszenia w swojem imieniu z podpisem przewodniczącego zarządu Spółki.

Ogłoszenia przeznaczone do publicznej wiadomości, umieszcza Spółka w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i według zwyczaju miejscowości, należących całkowicie lub częściowo do obrębu Spółki, a także według swego uznania i w prasie.

Przetargi na roboty spółkowe mogą być ogłaszane tylko w prasie.

Wyciąg ze statutu „Związku Obwałowania prawego brzegu „Warty“ w powiecie średzkim, częściowo wrzesińskim, jarocińskim i śremskim, oraz lewego brzegu „Warty“ w gminie Rogusko, powiatu jarocińskiego“.

Nazwa Związku:

§ 1.

Nazwa Związku brzmi: „Średzki Związek Wałowy“.

Siedzibą Związku jest miejsce zamieszkania każdoczesnego Przewodniczącego Zarządu Związku.

Cel Związku:

§ 2.

Celem Związku jest budowa urządzeń ochronnych przed zalewami wód Warty i bocznych jej dopływów, oraz wewnętrzne odwodnienie — według projektu z kwietnia 1928 r., sporządzonego przez dypl. inżyniera Bernarda Zakrzewskiego w Poznaniu — a zatwierdzonego dekretem Ministerstwa Robót Publicznych z 26 stycznia 1931 r. L. V.-1375/30, oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

Ważność uchwał zarządu i wydziału:

§ 10.

Na posiedzeniach zarządu i wydziału przewodniczy przewodniczący zarządu Związku, mający równe prawo głosu, jak i reszta członków, a rozstrzygający w razie równości głosów. Uchwały są ważne, jeżeli zawezwano członków zarządu względnie wydziału najpóźniej 3 dni przed posiedzeniem, zawiadamiając ich o przedmiocie obrad, i jeżeli zebrało się włącznie przewodniczącego conajmniej ½ członków. Przybyć nie mogący zawiadomić powinien o tem niezwłocznie przewodniczącego, aby tenże mógł pozwać zastępcę.

Jeżeli dla braku przepisanej ilości członków uchwał powziąć nie było można, zwołuje się w tym samym przedmiocie powtórne posiedzenie, nie później jednak, niż w dwa tygodnie. Uchwały powtórnego posiedzenia są ważne bez względu na ilość obecnych członków zarządu względnie wydziału, na co przy powtórnem zapozwaniu zwrócić należy uwagę członkom.

Funkcje zgromadzenia członków.

§ 11.

Zgromadzenie członków stanowi o:

1. wyborze członków wydziału;
2. zmianie statutu według art. 176 ust. 1 i 2 ustawy wodnej;
3. rozwiązaniu Związku.

Funkcje Wydziału:

§ 12.

Wydział stanowi o:
1. wyborze członków zarządu i ich zastępców;
2. wysokości odszkodowania dla przewodniczącego;
3. wyborze sędziów polubownych i ich zastępców;
4. zmianie statutu w myśl art. 176 ust. 3 ustawy wodnej z dn. 19 września 1922 r.;
5. ustanowieniu budżetu oraz stwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości;
6. wyborze komisji rewizyjnej;
7. wysokości poborów urzędników Związku.

Zgromadzenie członków i zebranie wydziału:

§ 13.

Pierwsze, celem wyboru członków Wydziału potrzebne zgromadzenie członków, zwołuje władza nadzorcza, sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunków obszarów, wykazanych w rejestrze gruntowym Związku, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Również zwołuje władza nadzorcza pierwsze zebranie wydziału celem wyboru zarządu Związku.

Następne zgromadzenie członków (i zebranie Wydziału) zwołuje przewodniczący zarządu w okolicznościach, przewidzianych niniejszym statutem i art. 161 ustawy wodnej conajmniej jeden raz w roku.

Zapozwanie członków na zgromadzenie ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad conajmniej 7 dni wprzód w sposób przyjęty w gminach, leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Związku.

Uchwały zgromadzenia członków są ważne przy obecności niemniej niż połowy członków, którzy ponadto przedstawiać muszą właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów włączonych do Związku. Jeżeli nie stawi się potrzebna ilość członków, zwołuje się powtórne zgromadzenie według postanowień § 10 ust. 2 statutu niniejszego.

Funkcje zarządu i przewodniczącego zarządu Związku:

§ 14.

Obowiązkiem przewodniczącego zarządu jest poza innemi, statutem oznaczonemi zadaniami:

h) załatwienie i podpisywanie korespondencji oraz umów Związku z uwzględnieniem § 31 ust. 2, §§ 32 i 34 niniejszego statutu,

i) zadokumentowanie uchwał zarządu, zgromadzenia członków i wydziału.

Ogłoszenia:

§ 38.

Związek umieszcza ogłoszenia w swojem imieniu z podpisem przewodniczącego zarządu Związku.

Ogłoszenia, przeznaczone do publicznej wiadomości, umieszcza Związek w „Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim" i według zwyczaju miejscowości, należących całkowicie lub częściowo do obrębu Związku, a także według swego uznania i w prasie.

Przetargi na roboty związkowe mogą być ogłaszane tylko w prasie.

Poświadczam, że powyższy statut „Średzkiego Związku Wałowego" wyłożony był w tutejszym Urzędzie, oraz w kancelarjach gminnych we Witowie, Solcu i Młodzikowicach w czasie od 15 do 23 kwietnia 1931 r., oraz że przeczytany i przyjęty on został na Zgromadzeniu interesentów w dniu 24 kwietnia rb. we Witowie, oraz w dniu 25 kwietnia rb. w Solcu i Młodzikowicach.

Środa, dnia 28 kwietnia 1931 r.

(pieczęć) Starosta Powiatowy:

L. dz. 2502/31. I. a.

(—) Rożankowski, Komisarz Specjalny.

Wojewoda Poznański

L. dz. 453/3/31. AWP.

Poznań, dnia 30 kwietnia 1931 r.

Niniejszy statut „Związku obwałowania prawego brzegu Warty w powiecie średzkim", częściowo wrzesińskim i śremskim, oraz lewego brzegu Warty w gminie Rogusko pow. jarocińskiego", uchwalony przez interesowanych — członków — w dniu 24 i 25 kwietnia 1931 r. na podstawie art. 186 ust. 1 a ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. w brzmieniu ogłoszonem w Dzienniku Ustaw Rzplitej Polskiej Nr. 62, poz. 574 z dnia 19 czerwca 1928 r. zatwierdzam.

(pieczęć) Wojewoda:

w z. (—) Dr. Typrowicz, Wicewojewoda.

Taryfa opłat za leczenie chorych w Szpitalu miejskim w Rogoźnie Wkp.

Zarządzeniem z dnia 30 kwietnia 1931 r. (L. dz. Z. J. 275/31) zatwierdził Pan Wojewoda taryfę opłat za leczenie chorych w tutejszym szpitalu, która przewiduje następujące opłaty:

Za osobę i na dobę płaci się:

a)	w klasie II od osoby dorosłej . .	8,— zł
	od dzieci niżej 10 lat	6,— „
b)	w klasie III od osoby dorosłej . .	6,— „
	od dzieci niżej 10 lat	4,50 „

W opłacie powyższej włączone są koszta za utrzymanie, za zabiegi lekarskie, medykamenty i opatrunki.

Za członków Powiatowej Kasy Chorych w Obornikach z obwodu miasta Rogoźna płaci Kasa ta w myśl art. 43 ustęp III ustawy z dnia 19 maja 1920 r. 50%, więc za osoby dorosłe 3,— zł, za dzieci 2,35 zł za dobę.

Taryfa powyższa obowiązuje w 14 dni po ogłoszeniu w Dzienniku Wojewódzkim.

Rogoźno, dnia 12 maja 1931 r.

Magistrat: (—) A. Smukalski, Burmistrz.

Taryfa opłat za czynności Wydziału Przemysłowego Magistratu miasta Bydgoszczy

(zatwierdzona uchwałą Magistratu z dnia 13-go maja 1930 r. i uchwałą Rady Miejskiej z dnia 7 maja 1931r.).

L. b.	Przedmiot opłaty	Art. prawa przem.	Stawka opłaty zł
1	Za potwierdzenia zgłoszenia:	7	
	a) zakładu przemysłowego lub rzemieślniczego;		
	I Kat. świad. przem.		150,—
	II " " "		75,—
	III " " "		37,50
	IV " " "		15,—
	V " " "		10,—
	VI " " "		7,50
	VII " " "		5,—
	VIII " " "		1,50
	b) przedsiębiorstwa handlowego ze stałą siedzibą;		
	I Kat. świad. handl.		37,50
	II " " "		15,—
	III " " "		5,—
	IV " " "		1,50
2	Podanie w sprawach przemysłowych		3,—
3	Załącznik do podania		0,50
4	a) Podanie o udzielenie koncesji na prowadzenie przemysłu wymienionego w art. 8 prawa przem.	9	3,—
	b) koncesja, wydana na skutek podania, wymienionego pod a) (z wyjątkiem koncesji na handel starzyzną art. 8 pkt. 10 prawa przem.)	8	20,—
	c) koncesja na handel starzyzną		3,—
5	a) podanie o zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu przemysłowego lub zmiany tegoż urządzenia, jeżeli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu	14, 25 oraz 26 ust ostat.	10,—
	b) decyzja zatwierdzająca projekt urządzenia zakładu przemysłowego lub istotnej zmiany tegoż urządzenia	18, 25 26 ust. ostat.	3,—
5	c) podanie oddzielne zawierające zarzuty natury prywatno - prawnej przeciw zatwierdzeniu projektu urządzenia istotnej zmiany urządzenia	19	3,—
	d) oświadczenie, wniesione do protokółu rozprawy komisyjnej (art. 21 rozp. o pr. przem.) a zawierające zarzuty natury prywatno-prawnej przeciw zatwierdzeniu istotnej zmiany w urządzeniu lub projektu istotnej zmiany urządzenia	19	3,—
6	a) podanie o zezwolenie na zmianę lokalu przeznaczonego do prowadzenia przemysłu wymagającego koncesji	36 ust. drugi	3,—
	b) pozwolenie na zmianę lokalu przeznaczonego do prowadzenia przemysłu wymagającego koncesji		3,—
7	Odwołanie od decyzji zabraniającej prowadzenie przemysłu przez zastępcę	38	3,—
8	a) podanie o wydanie legitymacji na zbieranie zamówień lub skupywanie towarów	39	3,—
	b) legitymacje		3,—
9	a) podanie o zatwierdzenie cennika w przemyśle gospodarnym	41	3,—
	b) zatwierdzenie cennika w przemyśle gospodnim		3,—
10	Plombowanie licznika dorożki samochodowej		1,—
11	a) podanie o licencję (pozwolenie) na przemysł okrężny	46	3,—
	b) licencja (pozwolenie) na przemysł okrężny poza wypadkami przewidzianemi w pkt. 2, 3 i 4 art. 52 rozp. o prawie przemysłowem (w szczególności też licencja udzielona osobie, która jeszcze nie skończyła 21 roku życia)		3,—

L. b.	Przedmiot opłaty	Art. prawa przem.	Stawka opłaty zł
11	c) licencja (pozwolenie) na przemysł okrężny udzielona mimo istnienia przeszkód, przewidzianych w pkt. 2, 3 i 4 art. 52 rozp. 9 prawa przemysłowem		20,—
12	a) podanie o osobne zezwolenie (wizę) miejscowej władzy przemysłowej na prowadzenie przemysłu okrężnego w pewnej gminie	55	3,—
	b) zezwolenie wydane na skutek podania, wymienionego pod a)		3,—
13	a) podanie o pozwolenie na przybranie pomocnika przez prowadzącego przemysł okrężny	58	3,—
	b) zezwolenie wydane na skutek podania, wymienionego pod a)		3,—
14	a) podanie o zezwolenie na rozszerzenie okręgu korporacji lub cechu poza obszar powiatu administracyjnego, w którym korporacja lub cech ma siedzibę	72 i 160	3,—
	b) zezwolenie na takie rozszerzenie		3,—
15	a) podanie o przywrócenie przemysłowości prawa trzymania uczniów	112	3,—
	b) decyzja, przywracająca to prawo		3,—
16	Odwołanie od zarządzeń wydanych na podstawie art. 111, 114 rozporządzenia o prawie przemysłowem	115	3,—
17	Karta rzemieślnicza	147	3,—
18	Zaświadczenie i wyciągi z akt urzędu		3,—
19	a) wywiad o firmie udzielony na piśmie		3,—
	b) wywiad o firmie ustnie		1,—

Uwaga: Niezamożni mogą być zwolnieni od uiszczenia powyżej wymienionych opłat.

Taryfa opłat dziennych w Publicznym Szpitalu Miejskim w Nakle n/N.

Na podstawie art. 9, 27 i nast. rozp. Prez. Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 386) o zakładach leczniczych ustanowiła Rada Miejska na posiedzeniu dnia 30 września 1930 r. następującą taryfę opłat za leczenie chorych w szpitalu miejskim w Nakle n/N. Od miejscowych osób dorosłych za dobę w kl. III . . . . 6,— zł
w kl. II z 10% dodatkiem . . . . 9,— „
w kl. I z 10% dodatkiem . . . . . 12,— „

Od zamiejscowych pobiera się do tych opłat 15% dodatku. Od dzieci do lat 10 pobiera się $^2/_3$ powyższych opłat.

Za osoby przekazane przez Kasę Chorych zamieszkałych w mieście Nakle pobiera się 4,20 zł za osobę i dobę.

Powyższa taryfa zatwierdzona zarządzeniem Pana Wojewody z dnia 30 kwietnia 1931 L. dz. Z. I. 276/31 obowiązuje w 14 dni po ogłoszeniu w Dzienniku Wojewódzkim.

Nakło n/N., dnia 15 maja 1931 r.

Burmistrz: (—) Bobowski.

Taryfa opłat dziennych Publicznego Szpitala Powiatowego w Wągrowcu.

Zgodnie z art. 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych (Dz. Ustaw R. P. Nr. 38, poz. 382) ogłasza Wydział Powiatowy w Wągrowcu zatwierdzoną przez Pana Wojewodę na podstawie uchwały Izby Wojewódzkiej dekretem z 29 kwietnia 1931 r. L. dz. Z. J. 3002/31

Taryfę opłat dziennych Publ. Szpitala Pow. w Wągrowcu:

w klasie I. oddział wewnętrzny . . 10,— zł
„ I. „ chirurgiczny . . 12,— „
„ II. „ wewnętrzny . . 8,50 „
„ II. „ chirurgiczny . . 10,— „
„ III. „ wewnętrzny . . 6,30 „
„ III. „ chirurgiczny . . 7,50 „

Wągrowiec, dnia 15 maja 1931 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego: (—) Dr. Rościszewski, Starosta Powiatowy.

Zagubione dokumenty.

Zgubione w dniu 5 lutego 1931 r. świadectwo tożsamości (pas nansenowski), wydane przez Starostwo Powiatowe w Inowrocławiu na nazwisko Marcina Stahla, Gąski p. Inowrocław.

*

Zagubiono dowód tożsamości konia Serja A Nr. 910 500 na nazwisko Pusiewicza z Rychola.

*

Zgubiono papiery wojskowe na nazwisko Michała Gębalskiego, urodz. 24 września 1899 w Wielichowie, wystawione przez P. K. U. Kościan (Poznańskie).

Zaginęły dowody tożsamości koni: Serja A Nr. 937 579, wałach, złotawy, gwiazdka, lewa tylna korona nieregul. biała, rok urodzenia 1922 i Serja A Nr. 978 622, wałach kasztan, łys. chrapka, dol. wargi białe, rok urodzenia 1922, wystawione na nazwisko Justusa Wedemeyera w Wonieściu, pow. śmigielski

Unieważnienie.

Przypominamy, że udzielona plenipotencja naszemu bratu Tadeuszowi Obrębowiczowi ze Skórzewa dnia 15-go marca 1929 r., upadła w obecności not. Kazimierza Żuromskiego dnia 21 września 1929 r. Za wszelkie nadużycia nie odpowiadamy.

Spadkobiercy po śp. St. Obrębowiczowej.

Licytacje.

Subhastacje przymusowe.

Poniżej pod poz. **1624**— **1632** oznaczone nieruchomości zostaną w drodze egzekucji w terminach odnośnej pozycji podanych sprzedane. W każdej z tych spraw subhastacyjnych zarządzają podpisane poniżej Sądy:

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o zniesienie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

1624

Nieruchomość położona w Będzieszynie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Będzieszyn, karta 16, na imię żony gospodarza Józefy Krysztofiak z domu Rzekiecka w Będzieszynie, jako wyłącznej właścicielki, zostanie w drodze egzekucji **dnia 12 września 1931 o godz. 10-tej przedpołudniem** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 24. Powyższa nieruchomość obejmuje rolę, o łącznej powierzchni 7,63,40 ha, Nr. 30 matrykuły, 29,90 tal. czystego dochodu gruntowego, 8,60 mk. podatku gruntowego. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 5 marca 1931. — Ostrów, dnia 18 kwietnia 1931. Sąd Grodzki.

1625

Nieruchomość położona w Krotoszynie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Krotoszyn, tom XXXVII, karta 1673, na imię Jana Grzelaka, rolnika i tegoż żony Jadwigi z domu Gogołkiewicz w Krotoszynie, zostanie **dnia 10 lipca 1931 o godz. 11-tej przedpołudniem** celem wykonania egzekucji wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 25. Nieruchomość składa się: a) z domu mieszkalnego z podwórzem i oddzielnym ustępem, b) stodoły, c) szopy, d) chlewa oraz roli i podwórza, o obszarze 10 ha, 20 a, 09 m². Nr. matrykuły 942. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 11 maja 1931. — Krotoszyn, dnia 13 maja 1931. Sąd Grodzki.

1626

Nieruchomość położona w Topoli Wielkiej i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Topola Wielka, karta 84, na imię Karola i Marjanny z domu Macioszek Tomasów w Topoli Wielkiej, żyjących w ogólnej wspólności majątkowej, zostanie w drodze egzekucji **dn. 22 sierpnia 1931 o g. 10 przedpoł.** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 24. Powyższa nieruchomość obejmuje dom mieszkalny z podwórzem i ogrodem domowym, chlew ze stodołą. Nr. 7 księgi podatku budynkowego, Nr. 74 matrykuły podatku gruntowego, 45 mk. rocznej wartości użytkowej, 1,80 mk. roczna kwota podatku budynkowego 1,21 tal. czystego dochodu gruntowego, 0,35 mk. podatku gruntowego. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 21 marca 1931. — Ostrów, dnia 15 kwietnia 1931. Sąd Grodzki.

1627

Nieruchomość położona w Mącznikach i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Mączniki, obw. dw., karta 2, na imię żony rolnika Anieli z domu Maciak Michalakowej w Podkocach, jako wyłącznej właścicielki, zostanie w drodze egzekucji **dnia 29 sierpnia 1931 o godz. 10-tej przedpoł.** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 24. Powyższa nieruchomość obejmuje oberżę z podwórzem i ogorodem domowym, chlew i rolę, o łącznej powierzchni 1,91,25 ha. Nr. 6 księgi podatku budynkowego, Nr. 9 matrykuły podatku gruntowego, 210 mk. roczna wartość użytkowa, 8,40 mk. roczna kwota podatku budynkowego, 9,64 tal. czysty dochód gruntowy i 2,77 mk. podatku gruntowego. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 12 marca 1931. — Ostrów, dnia 14 kwietnia 1931. Sąd Grodzki.

1628

Nieruchomość położona w Raduszu, pow. Międzychód n/W. i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Radusz, tom I, wykaz I. 7, na imię dłużnika Adama Sitka, zostanie **dnia 22 lipca 1931 o godz. 11-tej przedpołudniem** w drodze egzekucji wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 6. Realność składa się z domu mieszkalnego z podwórzem, ogrodem i przynależnemi zabudowaniami oraz z 31 ha, 31 a, i 33 m² roli, lasu i łąki. Czysty dochód 39 $^{62}/_{100}$ talarów, roczna wartość użytkowa mieszkania 105 mk. Nr. 34 ks. podatku budynkowego. Nr. 7 matrykuły podatku gruntowego. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 29 grudnia 1930. — Międzychód, dnia 4 maja 1931. Sąd Grodzki.

1629

Nieruchomość położona w Międzychodzie n/W. i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Międzychód, tom 16, wykaz 543, tom 10, wykaz 330, tom 11, wykaz 391, tom 25, wykaz 765 i tom 29, wykaz 879, na imię właściciela cegielni Mieczysława Dłużewskiego w Międzychodzie, zostanie **dnia 15 lipca 1931 o godz. 11-tej przedpołudniem** w drodze egzekucji wystawione na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 6. Realności składają się z cegielni, domu mieszkalnego i innych zabudowań oraz roli, łąk, pastwisk i orodów, o łącznym obszarze 13 ha, 33 a i 76 m². Nr. 400 wzgl. 28 wzgl. 1163 wzgl. 438 wzgl. 459 matrykuły podatku gruntowego, Nr. 292 wzgl. 282 ks. podatku budynkowego. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej Międzychód, wykaz I. 765 dnia 28 stycznia 1931, zaś w pozostałych księgach gruntowych dnia 18 marca 1931. — Międzychód, dnia 4 maja 1931. Sąd Grodzki.

1630

Nieruchomość położona w Swarzędzu i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Swarzędz, tom XIX, wykaz l. 472, na imię Józefa Globisza w Swarzędzu, zostanie w drodze egzekucji dnia **31 lipca 1931 o godzinie 11-tej przedpołudniem** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 23. Nieruchomość położona jest w Swarzędzu-wsi, obszaru 1 ha 2 a 13 m² niezabudowanego podwórza, wartości użytkowej 1 101 marek, mapa księgi łanowej 1, parcela 691/13, artykułu matrykuły Swarzędz-wieś 114, księga podatku budynkowego l. 51 a. b. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 16 grudnia 1929. Poznań, dnia 11 lutego 1931. Sąd Grodzki IIa.

1631

Idealna połowa nieruchomości położonej w Poznaniu, Plac Działowy 3 i Św. Wojciech 10 i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Poznań, Św. Wojciech, tom IV, karta 147, na imię Wacława Wrześniewicza z Poznania, zostanie w drodze egzekucji **dnia 28 lipca 1931 o godzinie 11-tej przedpołudniem** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 23. Nieruchomość składa się z frontowego domu mieszkalnego z odosobnionym ustępem z podwórzem i ogrodu domowego. Obszar wynosi 6 a. Artykuł matrykuły podatku gruntowego 1072, numer księgi podatku budynkowego 1167. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 28 stycznia 1931. — Poznań, dnia 11 lutego 1931. Sąd Grodzki IIa.

1632

Nieruchomość położona w Skubarczewie, pow. Mogilno i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Skubarczewo, tom I, wykaz liczba 17, na imię rolnika Józefa Kubackiego i jego żony Jadwigi z domu Kaweckiej, zostanie w drodze egzekucji **dnia 21 lipca 1931 o godzinie 10-tej przedpołudniem** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, sala rozpraw I. piętro. Nieruchomość jest obszaru 1,32,80 ha i jest zabudowana. Miejscowe oznaczenie: gościniec. Składa się z podwórza, roli i łąki. Czysty dochód jako podstawa podatku gruntowego 2,88 talarów, roczna kwota podatku budynkowego 15,20 mk. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 27 kwietnia 1931. — Trzemeszno, dnia 28 kwietnia 1931 r. Sąd Grodzki.

Sprawy konkursowe.

1633

W sprawie upadłościowej firmy Sierakowskie Kopalnie Węgla w Sierakowie, wyznacza się w niżej oznaczonym Sądzie, pokój 6, termin do badania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności na **dzień 8 lipca 1931 o godz. 11-tej przedpołudniem.** — Międzychód, dnia 11 maja 1931. Sąd Grodzki.

1634

W sprawie zapobiegawczej do majątku firmy Joanna Łuczak w Poznaniu, wyznacza się za zezwoleniem Sądu po myśli art. 43, 44 i 45 rozporządzenia o zapobieganiu upadłości, dodatkowy termin do ustalenia listy wierzycieli na **dzień 28 maja 1931 o godz. 11-tej przedpołudniem** w lokalu tejże firmy w Poznaniu, ul. Plac Wolności 10. Wzywa się posiadaczy weksli wystawionych, akceptowanych, indosowanych lub poręczonych przez powyższą firmę, by najdalej do dnia powyższego terminu zgłosili swoje pretensje u podpisanego nadzorcy. Uzupełniona lista wierzycieli wyłożona będzie ponownie w Sądzie Grodzkim w Poznaniu, pokój 25, od **dnia 30 maja 1931.** Od daty wyłożenia tej listy mogą wierzyciele nowo wciągnięci zaskarżyć w terminie siedmiodniowym postanowienia nadzorcy sądowego co do wciągnięcia lub odmowy wciągnięcia wierzytelności na listę do wymienionego Sądu, który spór ostatecznie rozstrzyga. — Poznań, dnia 15 maja 1391. Czesław Lausch, nadzorca sądowy, Poznań, ul. Pocztowa 22.

1635

Co do majątku inżyniera Stanisława Makowskiego, właśc. firmy „Technum" w Poznaniu, św. Marcin 33, wdrożono z dniem dzisiejszym t. j. z **dniem 9 maja 1931 o godz. 10,05 przedpołud.** postępowanie upadłościowe. Zarządcą masy upadłościowej mianowano p. Ossowskiego Władysława, Poznań, Wierzbięcice 18. Wierzytelności należy zgłaszać w Sądzie najpóźniej do **dnia 20-go lipca 1931.** Do powzięcia uchwały, czy mianowany zarządca masy ma pozostać, ewentualnie celem wyboru nowego zarządcy, dalej celem ustanowienia wydziału wierzycieli, a także celem powzięcia uchwały co do kwestyj, wymienionych w § 172 ustawy o upadłościach, wyznaczono w niżej wymienionym Sądzie termin na **dzień 8 czerwca 1931 o godz. 11-tej przedpołudniem,** zaś celem zbadania zgłoszonych wierzytelności termin na **dzień 6 sierpnia 1931 o godz. 11-tej przedpołudniem,** pokój 23. Wszystkim, którzy posiadają jakiekolwiek rzeczy, należące do masy upadłościowej, lub którzy tej masie są cokolwiek dłużni, zakazuje się owe rzeczy wydawać dłużnikowi upadłemu względnie uiszczać się z długu, a nadto poleca się im, aby najpóźniej do **dnia 20 lipca 1931** donieśli zarządcy masy o posiadaniu takich rzeczy i o tem, czy przysługują im jakie wierzytelności, z powodu których mieliby prawo żądać odrębnego zaspokojenia z owych rzeczy. — Sekretarjat Oddział 2a Sądu Grodzkiego w Poznaniu.

1636

Postępowanie upadłościowe do majątku spadkowego po zmarłym Edmundzie Sędzierskim z Trzemeszna zastanawia się, albowiem niema masy upadłościowej odpowiedniej kosztom postępowania i nie zaliczono gotówki wystarczającej na pokrycie kosztów masy, wyszczególnionych w § 58 Nr. 1 i 2 ust. o post. upadł. Termin do złożenia rachunku końcowego przez zarządcę konkursowego wyznacza się na **dzień 8-go czerwca 1931 r. o godzinie 10-tej przedpołudniem** w niżej podpisanym Sądzie, pokój Nr. 2. — Trzemeszno, dnia 16 maja 1931 r. Sąd Grodzki.

1637

Po wdrożeniu postępowania upadłościowego w majątek Stefana i Stanisławy małżonków Frankiewiczów w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 59, wnieśli dłużnicy o zastanowienie postępowania. Powyższy wniosek i przyzwolenie wierzycieli są wyłożone w Sekretarjacie podpisanego Sądu, pokój 25. — Poznań, dnia 15 maja 1931 r. Sekretarjat 2a Sądu Grodzkiego.

Wywołania publiczne i zapozwy.

1638

List hipoteczny na zapisaną w księdze wieczystej Krotoszyn, k. 1138, w dziale III, w kwocie 3000 mk. wraz z odsetkami, na rzecz Pelagji Sikorskiej, zamieszkałej przedtem w Glatz, ostatnio w Graudenz, zaginął, i na wniosek właściciela nieruchomości handlarza Maksymiljana Kapuścińskiego z Krotoszyna, który wierzytelność spłacił, ma być pozbawiony mocy. Posiadacza tego listu wzywa się, by terminie wywoławczym, który wyznacza się na **dzień 10 grudnia 1931 o godz. 12-tej w południe** w niżej podpisanym Sądzie, pokój Nr. 19, zgłosił swe prawa i list hipoteczny przedłożył, w przeciwnym razie, list ten zostanie pozbawiony mocy. — Krotoszyn, dnia 17 lutego 1931. Sąd Grodzki.

1639

Pan Alfred Soda z Königsbergu, zast. przez adw. Kuździowicza w Krotoszynie, wystąpił z wnioskiem o wywołanie listu hipotecznego, ustanowionego dla hipoteki, zapisanej na nieruchomości Krotoszyn, karta 305, w dziale III, w kwocie 23 500 marek i to celem wykreślenia tej hipoteki. Dokument powyższy został scedowany na rzecz wnioskodawcy. Posiadacza tego listu hipotecznego wzywa się, by najpóźniej na terminie w **dnin 10 grudnia 1931 o godz. 12-tej w południe** w podpisanym Sądzie, pokój Nr. 19, odbyć się mającym, swoje prawa zgłosił i dokument ten przedłożył, w przeciwnym bowiem razie nastąpi unieważnienie tego dokumentu. — Krotoszyn, dnia 27 lutego 1931. Sąd Grodzki.

1640

Bank Ludowy w Kłecku, jako wierzyciel hipoteczny, wniósł o wywołanie rzekomo zaginionego listu hipotecznego, dotyczącego hipoteki zapisanej w księdze wieczy-

stej Polska Wieś, tom I, wykaz 8b, w dziale III, pod Nr. 10, we wysokości 2 400 mk. z 6% odsetkami, na rzecz Banku Ludowego, spółdzielni z nieograniczoną odpowiedzialnością w Kłecku, wpisanej dnia 14 lutego 1914 r. Posiadacza powyższego dokumentu wzywa się, aby najpóźniej w terminie wywoławczym, wyznaczonym przed niżej wymienionym sądem na **dzień 4 września 1931 o godz. 11-tej przedpołudniem** zgłosił swoje prawa i powyższy dokument przedłożył, w przeciwnym razie dokument ten uznany zostanie za pozbawiony mocy prawnej. — Gniezno, dnia 8 kwietnia 1931. Sąd Grodzki.

1641

Kooperacja Rolna, Spółdzielnia z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie, ul. Kopernika 30, wniosła o pozbawienie mocy weksla trasowanego, wystawionego w dniu 4 lutego 1931 przez Kooperację Rolną, Spółdz. z odp. udziałami w Warszawie, Oddział w Poznaniu, na zlecenie własne, a płatnego w Poznaniu w dniu 10-go maja 1931 przez Józefa Kiełpsza z Sarnowa, powiat Rawicz na kwotę 3 000 złotych. Posiadacza weksla wzywa się, aby się zgłosił w tutejszym Sądzie, pokój 69, najpóźniej w terminie w **dniu 24 lipca 1931 o godzinie 12-tej** w południe i okazał weksel Sądowi, gdyż w przeciwnym wypadku weksel zostanie pozbawiony mocy prawnej. — Poznań, dnia 2 maja 1931. Sąd Grodzki.

1642

Miejski Związek Komunalny, zast. przez Magistrat stołecznego miasta Poznania, zast. przez adwokatów Dr. Piechockiego i Dr. Kręglewskiego, wniósł o wywołanie wierzycieli hipotecznych odnośnie do hipotek zapisanych: a) na rzecz Luisy (Ludwiki) Moegelinowej z domu Holtmann w księdze wieczystej Poznań - Św. Marcin, tom XXII, k. 698 w dziale III pod l. 148 w sumie 6 000 mk. z 6% odsetkami, b) na rzecz mistrza rzeźnickiego C. R. Stubera w księdze wieczystej Poznań - Św. Marcin, tom XXII, k. 698 w dziale III pod l. 173 w sumie 2 750 mk. z 5% odsetkami. Wierzycieli hipotecznych wzywa się, aby się zgłosili w podpisanym Sądzie, pokój 69, najpóźniej w **dniu 15 lipca 1931 o godzinie 12-tej w południe**, w przeciwnym razie będą mogli żądać swego zaspokojenia tylko z zdeponowanej kwoty zamiast z gruntu. Także i to prawo wygaśnie, jeżeli wierzyciele w przeciągu 30 lat po wydaniu wyroku wykluczającego nie zgłoszą się w Urzędzie Depozytowym. — Poznań, dnia 12 maja 1931. Sąd Grodzki.

Sprawy Spółek i rej. handlowy.

1643

W rejestrze Spółdzielni Nr. 17 tut. Sądu przy Mleczarni w Barcinie, Sp. zap. z ogr. odp. Barcin-wieś zapisano, że w miejsce zwolnionego z zarządu Bolesława Sucharskiego, wybrano Stanisława Bąka z Złotowa. — Łabiszyn, dnia 8 maja 1931. Sąd Grodzki.

Zapisy w rejestrze majątkowym.

1644

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2212, że małżonkowie Manyś Walenty, robotnik i Cecylja z domu Przybylska w Sworzycach, zaprowadzili kontraktem notarjalnym z dnia 11 stycznia 1928 dla swego małżeństwa ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem nieprzerwanej wspólności. — Grodzisk, dnia 7 kwietnia 1931 r. Sąd Grodzki.

1645

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2213, że małżonkowie Marciniak Józef, robotnik w Kurowie i Agnieszka z domu Hildebrand, zaprowadzili kontraktem notarjalnym z dnia 12-go stycznia 1931 dla swego małżeństwa ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem nieprzerwanej wspólności. — Grodzisk, dnia 7 kwietnia 1931 r. Sąd Grodzki.

1646

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2214, że małżonkowie Szwarc Stanisław, murarz w Dobieżynie i Magdalena z domu Piętka, zaprowadzili kontraktem notarjalnym z dnia 30 grudnia 1930 dla swego małżeństwa ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem nieprzerwanej wspolności. — Grodzisk, dnia 7 kwietnia 1931 r. Sąd Grodzki.

1647

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2215, że małżonkowie Nożyński Michał, robotnik w Turkowie i Marja z domu Bajer, zaprowadzili kontraktem sądowym z dnia 17 stycznia 1930 dla swego małżeństwa ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem nieprzerwanej wspólności. — Grodzisk, dnia 13 kwietnia 1931 r. Sąd Grodzki.

1648

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2216, że małżonkowie Pewiński Władysław, ślusarz w Porażynie i Władysława z domu Pigla, zaprowadzili kontraktem notarjalnym z dnia 15 lutego 1930 dla swego małżeństwa ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem nieprzerwanej wspólności. — Grodzisk, dnia 14 kwietnia 1931. Sąd Grodzki.

1649

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2217, że małżonkowie Łysiak Jan, rolnik w Wiktorowie i Pelagja z domu Korbas, zaprowadzili kontraktem notarjalnym z dnia 14 listopada 1930 dla swego małżeństwa ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem nieprzerwanej wspólności. — Grodzisk, dnia 13 kwietnia 1931 r. Sąd Grodzki.

1650

W rejestrze majątkowym tutejszego sądu na stronie 1685 zapisano dzisiaj, że małżonkowie Brylski Teofil, mistrz malarski w Grodzisku i Magdalena z domu Konewka, kontraktem notarjalnym z dnia 8 stycznia 1931 uchylili ogólną wspólność majątkową, zaprowadzoną kontraktem z dnia 27 marca 1924 i postanowili, aby odtąd w ich małżeństwie obowiązywał zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa użytku i zarządu majątku żony przez męża. — Grodzisk, dnia 27 kwietnia 1931 r. Sąd Grodzki.

1651

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2218, że małżonkowie Huchwajda Stanisław, robotnik w Opalenicy i Katarzyna z domu Szałek, zaprowadzili kontraktem notarjalnym z dnia 19 stycznia 1931 dla swego małżeństwa ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem nieprzerwanej wspólności. — Grodzisk, dnia 27 kwietnia 1931 r. Sąd Grodzki.

1652

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2219, że małżonkowie Bewernik Reinhold, rolnik w Kopankach i Marta z domu Hartmann, zaprowadzili kontraktem notarjalnym z dnia 9 kwietnia 1930 dla swego małżeństwa ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem nieprzerwanej wspólności. — Grodzisk, dnia 27 kwietnia 1931 r. Sąd Grodzki.

1653

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2220, że małżonkowie Suwiczak Franciszek, urzędnik kolejowy z Opalenicy i Józefa z domu Szukała, zaprowadzili kontraktem notarjalnym z dnia 12 maja 1930 dla swego małżeństwa ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem nieprzerwanej wspólności. — Grodzisk, dnia 27 kwietnia 1931 r. Sąd Grodzki.

1654

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2221, że małżonkowie Konieczny Kazimierz, rolnik w Dakowych Mokrych i Kaźmiera z domu Bielawska, zaprowadzili kontraktem notarjalnym z dnia 28 stycznia 1931 dla swego małżeństwa ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem nieprzerwanej wspólności. — Grodzisk, dnia 27 kwietnia 1931 r. Sąd Grodzki.

1655

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2222, że małżonkowie Ratajczak Wojciech, robotnik w Opalenicy i Zofja z domu Bartkowiak, zaprowadzili kontraktem notarjalnym z dnia 3 lutego 1931 dla swego małżeństwa ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem nieprzerwanej wspólności. — Grodzisk, dnia 27 kwietnia 1931 r. Sąd Grodzki.

1656

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2223, że małżonkowie Białas Wojciech, robotnik w Opalenicy i Helena z domu Bartkowiak, zaprowadzili kontraktem notarjalnym z dnia 3 lutego 1931 dla swego małżeństwa ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem nieprzerwanej wspólności. — Grodzisk, dnia 27 kwietnia 1931 r. Sąd Grodzki.

1657

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2224, że małżonkowie Wachowiak Józef, rolnik w Ptaszkowie i Józefa z domu Nowak, zaprowadzili kontraktem notarjalnym z dnia 5 stycznia 1931 dla swego małżeństwa ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem nieprzerwanej wspólności. — Grodzisk, dnia 27 kwietnia 1931 r. Sąd Grodzki.

1658

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2225, że małżonkowie Glicensztajn Juda Arie, cholewkarz w Grodzisku i Alica z domu Saberska, zaprowadzili kontraktem notarjalnym z dnia 9 stycznia 1931 dla swego małżeństwa zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa zarządu i użytku majątku żony przez męża. — Grodzisk, dnia 27 kwietnia 1931. Sąd Grodzki.

1659

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2226, że małżonkowie Obst Franciszek, chałupnik w Sielinku i Marja z domu Przybylska, zaprowadzili kontraktem notarjalnym z dnia 12 grudnia 1930 dla swego małżeństwa ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem nieprzerwanej wspólności. — Grodzisk, dnia 27 kwietnia 1931 r. Sąd Grodzki.

1660

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2227, że małżonkowie Wilczek Ignacy, rolnik w Dakowach Suchych i Franciszka z domu Lulczyk, zaprowadzili kontraktem notarjalnym z dnia 30-go stycznia 1931 r. dla swego małżeństwa ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem nieprzerwanej wspólności. — Grodzisk, dnia 27 kwietnia 1931 r. Sąd Grodzki.

1661

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2228, że małżonkowie Mądry Stanisław, rolnik w Żegowie i Marjanna z domu Piątyszek, zaprowadzili kontraktem notarjalnym z dnia 2 marca 1931 dla swego małżeństwa ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem nieprzerwanej wspólności. — Grodzisk, dnia 27 kwietnia 1931 r. Sąd Grodzki.

1662

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2229, że małżonkowie Cichy Michał, rolnik w Grodzisku i Teofila z domu Weymann, zaprowadzili kontraktem notarjalnym z dnia 10 marca 1931 dla swego małżeństwa zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa zarządu i użytku majątku żony przez męża. — Grodzisk, dnia 27 kwietnia 1931. Sąd Grodzki.

1663

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2230, że małżonkowie Ratkowski Juljan, kolejarz w Wojnowicach i Józefa z domu Gierlińska, zaprowadzili kontraktem notarjalnym z dnia 10-go marca 1931 dla swego małżeństwa ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem nieprzerwanej wspólności. — Grodzisk, dnia 27 kwietnia 1931. Sąd Grodzki.

1664

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2231, że małżonkowie Bartkowiak Stanisław, rolnik w Wielkiejwsi i Marjanna z domu Roszkiewicz, zaprowadzili kontraktem notarjalnym z dnia 28 lutego 1931 dla swego małżeństwa ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem nieprzerwanej wspólności. — Grodzisk, dnia 27 kwietnia 1931. Sąd Grodzki.

1665

W tutejszym rejestrze majątkowym wpisano dziś pod Nr. 815, że Małecki Jan, rolnik i jego żona Zofja z domu Świątkiewicz, zamieszkali w Pawłowie, postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jutrosin, dnia 24 kwietnia 1931. Sąd Grodzki.

1666

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano pod Nr. 431, że rolnik Jan Schafranek oraz żona jego Marjanna z domu Bury w Dębówku-Nowem, zawarli umową notarjalną ogólną małżeńską wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z nich. — Wyrzysk, dnia 20 kwietnia 1931. Sąd Grodzki.

1667

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych tut. Sądu wpisano dziś na stronie 969, że rolnik Józef Wisła z Przeźna i tegoż żona Małgorzata z domu Wróbel, umową z dnia 14 listopada 1930 postanowili wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego, wykluczając dalsze jej trwanie po śmierci jednego z małżonków. — Czarnków, dnia 23 lutego 1931. Sąd Grodzki.

1668

W tutejszym rejestrze majątkowym zapisano na stronie 2750, że małżonkowie Pierzchała Jan, rolnik i Marjanna z domu Wysocka w Chwałkach, kontraktem notarjalnym z dnia 5 lutego 1931 zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Krotoszyn, dnia 28 kwietnia 1931. Sąd Grodzki.

1669

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1987, że rolnik Władysław Michalak i jego żona Marjanna z domu Olejniczak, oboje z Kars, kontraktem z dnia 14 lutego 1931, ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania w razie śmierci jednego z małżonków. — Pleszew, dnia 10 kwietnia 1931. Sąd Grodzki.

1670

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie R. M. 1915, że rolnik Michał Masztalarz i żona jego Marjanna z domu Anichimowska z Broniszewic, kontraktem z dnia 15 stycznia 1930 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Pleszew, dnia 5 marca 1930. Sąd Grodzki.

1671

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1982, że rolnik Rudolf Herbrich i jego żona Anna z domu Heider, oboje z Bieganinka, kontraktem z dnia 13 lutego 1931 ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania w razie śmierci jednego z małżonków. — Pleszew, dnia 26-go marca 1931. Sąd Grodzki.

1672

Na zarządzenie tutejszego Sądu Grodzkiego wpisano do rejestru małżeńskich praw majątkowych pod R. M. 222, co następuje: Rolnik Gustaw Beltz i tegoż żona Jadwiga Beltz z domu Griep, oboje w Kowalewie, pow. Szubin, kontraktem notarjalnym notarjusza Dra Iglatowskiego w Szubinie z dnia 27 marca 1931, rej. not. 69 za rok 1931, zaprowadzili ogólną wspólność majątkową w myśl § 1437 kod. cyw. z wykluczeniem jednak dalszego prowadzenia tej wspólności z dziećmi po śmierci jednego z małżonków. — Szubin, dnia 23 marca 1931. Sąd Grodzki.

1673

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1988, że rolnik Antoni Jamroszczyk i jego żona Stanisława z domu Kuczkowska, oboje z Taczanowa, kontraktem z dnia 8 października 1930, ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania w razie śmierci jednego z małżonków. — Pleszew, dnia 13 kwietnia 1931. Sąd Grodzki.

1674

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 1959, wpisano dnia 24 kwietnia 1931, że małżonkowie rolnik Władysław Czerniak i Joanna z domu Ochotna, oboje w Pawłowie, umową notarjalną z dnia 14 kwietnia 1930, zaprowadzili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Sąd Grodzki w Gnieźnie.

1675

W naszym rejestrze prawa majątk. zapisano dzisiaj pod Nr. 1732, że rolnik Ignacy Biskup z Łosińca i żona jego Salomea z domu Napierała, kontraktem notarjalnym z dnia 27 grudnia 1930, umówili ogólną wspólność majątkową. — Wągrowiec, dnia 18 marca 1931. Sąd Grodzki.

1676

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod Nr. 1731, że rolnik Jan Patelski i żona jego Helena z domu Gruszczyńska, oboje z Łosińca, kontraktem z dnia 20 grudnia 1930, umówili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Wągrowiec, dnia 18-go marca 1930. Sąd Grodzki.

1677

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod Nr. 1730, że rolnik Andrzej Rewecki i żona jego Julja z domu Żyła, oboje z Rąbczyna, kontraktem notarjalnym z dnia 28 sierpnia 1930, umówili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Wągrowiec, dnia 18 marca 1931. Sąd Grodzki.

1678

Do rejestru małżeńskich praw majątkowych wpisano dziś, na stronie 760, co następuje: Kontraktem z dnia 31 października 1930, postanowili małżonkowie, rolnik Stanisław i Stanisława z Gdeczyków Napierałowie w Drzewcach, ogólną wspólność majątkową. — Międzychód, dnia 23 lutego 1931. Sąd Grodzki.

1679

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 2175, że małżonkowie de Huct Włodzimierz, dzierżawca z Mąkoszyc i Władysława z domu Pankalla, kontraktem notarjalnym z dnia 30 grudnia 1930 postanowili ogólny rozdział majątków z wykluczeniem praw męża do zarządu i użytkowania odnośnie do majątku małżonki. — Ostrzeszów, dnia 11 lutego 1931. Sąd Grodzki.

Prenumerata kwartalna 4,50 zł. Ogłoszenia: wiersz dwułamowy 1,— zł. Cena pojedyńcz. egzemplarza 75 gr.
Adres redakcji i administracji: Poznań, ul. Gołębia 1. Telefon: 4211. Konto czekowe P. K. O. Nr. 212 055.

Tłoczono w Drukarni Państwowej w Poznaniu, ulica Składowa 3.